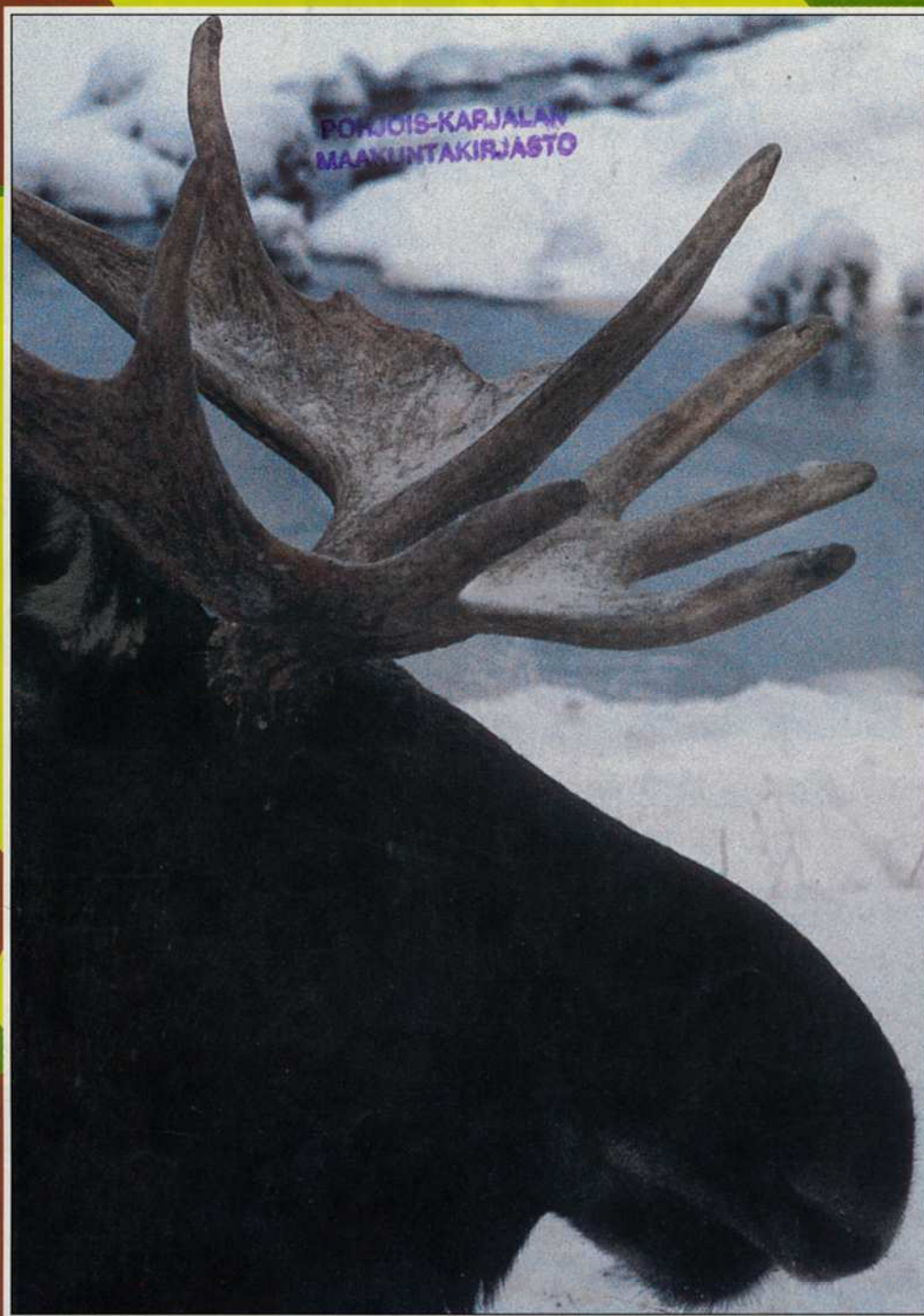

KOPPIKOTURI

3/93

**TUHANSIA TÄRKEITÄ OSIA
TURVALLISEEN
AUTOILUUN.
AUTOILIJAIN EDUKSI.**

Korkealaatuisia takuuvaraosia ja auto-
tarvikkeita edulliseen hintaan lähes
kaikkiin automerkkeihin.
Yhdeksästä palvelupisteestä
Itä- ja Kaakkois-Suomessa.

PIELISENSUUN AUTO OY

Tulliportinkatu 50, Joensuu
puh. 973-123 565, fax 973-123 569

KAJAANIN VARAOSA OY

Pohjolankatu 26, Kajaani
puh. 986-265 01, fax 986-265 17

PUIJON VARAOSA

Maaherrankatu 23, Kuopio
puh. 971-261 412 4, fax 971-124 220

LAPPEENRANNAN VARAOSA

Ratakatu 28, Lappeenranta
puh. 953-453 132 1, fax 953-532 48

MIKKELIN VARAOSA KY

Mannerheimintie 3, Mikkeli
puh. 955-367 530, fax 955-366 582

VARAOSANURKKA

Yläsatamakatu 15, Joensuu
puh. 973-258 75, fax 973-120 284

INKEROISTEN VARAOSA

Päätie 6, Inkeroinen
puh. 951-711 92, fax 951-234 339

KOUVOLAN VARAOSA OY

Kaitilankatu 10, Kouvola
puh. 951-164 49, fax 951-253 162

KOUVOLAN AUTO-MOOTTORI OY

Tommolankatu 12, Kouvola
puh. 951-227 55, fax 951-252 795
- Koneiden ja työkalujen erikoisliike -

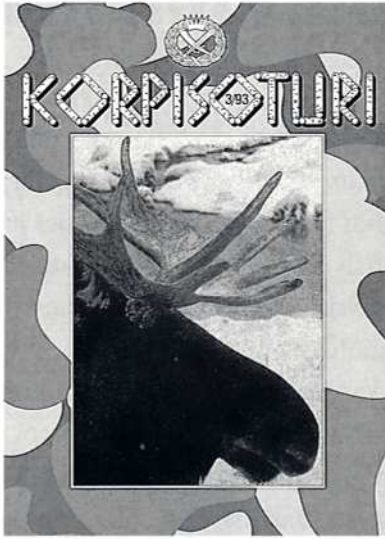

KORPISOTURI

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Killan lehti

OSOITE: Korpisoturi, PL 5, 80791 KONTIORANTA

KORPISOTURI

PÄÄTOIMITTAJA

everstiluutnantti Hannu Koskinen

puh. (973) 788 3205

TOIMITUSSIHTEERI

luutnantti Heikki Rosenius

puh. (973) 788 3221

Taloudenhoitaja, puh. (973) 788 3242

Kannen kuva:

Ähtärin eläinpuistossa, Jukka Lahtinen

Ulkoasu

Heikki Kotilainen

Painopaikka

PunaMusta Joensuu 1993

ISSN 0789 - 1474

SISÄLTÖ

Sanan säilällä	4
Nimet esille	6
Korven kätöistä	8
Lippujen liehuessa	13
Ohi on	23
Kummikunnista	24
Vierailut	27
Kiltakuulumisia	30
Kassulta kerrotua	40
Sosiaalikuraattorin palsta	41
Sotkun suunnasta	42
Sporttiseti	44
AUK KURSSI 8	47

KORPISOTURI ilmestyy vuonna 1994 17.5 ja 3.10.

SPKO

ON POHJOIS-KARJALAN SUURIN PALVELUALAN YRITYS, JOKA PALVELEE ASIAKKAITA
16 KUNNAN ALUEELLA. PÄÄTOIMIALAT OVAT: PRISMA-AUTOMARKET, S-MARKETIT,
RAVINTOLAT JA HUOLTAMOT.

Naisten sotilaskoulutuksesta

Puolustusministerin esillenostama kysymys naisten mahdollisuudesta suorittaa varusmiespalvelus miesten tapaan on saanut ristiriitaisen vastaanoton. Vastustajien rintamassa seisovat yhtäjalkaa Sadankomitea, Naisasialiitto Unioni ja Varusmiesliitto. Puolestapuhujia löytyy naisten ja puolustusvoimien suunnasta - myös maanpuolustusjärjestöt tukevat ajatusta. Kokemukset vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta osoittavat naisten mielenkiinnon maanpuolustukseen.

Sekä puolustajat, että vastustajat käyttävät samoja argumentteja - puhutaan tasa-arvosta, mahdollisuuksista yleensä, järjestelyjen hankaluudesta, pelätään militarisoitumista, puhutaan supistuvista resursseista, halutaan enemmän julkista keskustelua. Selvää kuitenkin on, että tilaus on olemassa, aina ammattiin asti.

Käytännössä kysymys on mahdollisuudesta, ei pakosta. Tasa-arvosta on kyse silloin kun naisille avataan tie uuteen ammattiin. Naisten asepalvelus ei taatusti kasvattaisi kenttäarmeijan kokoa, jota varusmiesliitto tuntuu pelkäävän. Sadankomitea tietenkin vastustaa jo aatteensakin perusteella. Naisasialiitto Unionin peräänkuuluttamaa keskustelua voidaan käydä koko ajan. Kysehän on vapaaehtoisuu-

desta naisille - miehille sen pitää olla edelleenkin velvollisuus / oikeus. Järjettömältä tuntuu ajatus, että tämä johtaisi pakolliseen asepalvelukseen kaikille. Vastustavilta naisilta voi vain kysyä, mihin naisten emansipaatioliike on matkalla.

Vapaaehtoinen asepalvelus saattaisi tuoda ikäluokkaan satakunta innokasta kunniamman sukupuolen edustajaa. Vuositasolla kyse saattaisi olla ehkä muutamasta sadasta.

Tasa-arvoon ja järjestelyyn liittyvät ongelmat selviävät varmasti kokeiluvaiheen jälkeen

Voi vain kuvitella mitä tapahtuu, kun innokkaat naiset ryhtyvät tosisaan motivoituneina kilpailemaan miesten kanssa AUK:n ja RUK:n paikoista.

Mistään ihmeellisestä asiasta ei ole kyse. Järjestelmä pelaa muissakin pohjoismaissa, miksi sitten ei meillä. Ketkä pelkäävät - miehet vai naiset.

Puolustusvoimissa on tehtäviä myös naisille eli tie urakehitykselle olisi avattavissa. Nykyaikana naiset jo monella alalla ovat miehisissä ammateissa ja ilman erikoiskohtelua.

Annetaan naisille mahdollisuus. Mitä haittaa siitä voisi olla. Hyötypuolella saattettaisiin saavuttaaakin jotakin.

Korpisoturi toivottaa luki-joilleen hyvää joulua!

Evestiluutnantti
Hannu Koskinen

Atria®

MERKKI
PAREMMASTA

ITIKKA-LIHAPOLAR

Tietää matoista.
Tietää kaakeleista.
Tietää parketeista.
Tietää maaleista.
Tietää tapeteista.
Tietää keittiökalusteista.
Tietää liimoista.
Tietää kumista.
Tietää muovista.
Tietää jalkineista.

ehari

JOENSUU SAVONLINNA

10 VUOTTA RAUDANLUJAA TYÖTÄ asiakkaittemme hyväksi

- Kajaani
- Iisalmi
- Kuopio
- Joensuu
- Varkaus
- Savonlinna
- Mikkeli

Liikkeestämme saat kiinnittimet ja työkalut sekä nostotarvikkeet edullisesti ja nopeasti. Laaja valikoimamme koostuu sekä ulkomaisista että kotimaisista laatutuotteista. Yhteisostot ulkomailta varmistavat edulliset hinnat ja hajautetut varastot takaavat, että tuotteet voidaan toimittaa asiakkaalle nopeasti ja varmasti.

RUUVI- JA KIINNITYSALAN ERIKOISLIIKKEET

PIEKSAN PULTTI

Kangaskatu 28, 76100 Pieksämäki, puh. 958-23030, 21702

IISALMEN PULTTI

Parkkatintie 2, 74120 Iisalmi
puh. 977-13113, 13223

KAINUUN PULTTI

Pohjolankatu 8, 87100 Kajaani
puh. 986-27501, 27502

KARJALAN PULTTI

Salpakatu 6 PL 358 80101 Joensuu
Puh. 973-897 801 Fax 973-897 805

MIKKELIN PULTTI

Laiturikatu 8, 50100 Mikkeli
puh. 955-363113, 363114

PUIJON PULTTI

Tulliportinkatu 5, 70100 Kuopio
puh. 971-125755, 111415

SAVON PULTTI

Tulliportink. 9, 57130 Savonlinna
puh. 957-23811, 23812

VARKAUDEN PULTTI

Relanderinkatu 64, 78210 Varkaus
puh. 972-22281, 22282

NIMET ESILLE

Ylennykset ja nimitykset

Kapteeniksi

1.7.1993 Eero Pakarinen

1.8.1993 Juha Manninen

1.8.1993 Juha Ruohonen

Yliluutnantiksi

27.8.1993 Rainer Kuosmanen

Lutnantiksi

1.7.1993 Pekka Peltoniemi

1.9.1993 Jukka Herrala

1.9.1993 Ilkka Lindgren

1.9.1993 Timo Manni

1.10.1993 Aimo Sairanen

1.10.1993 Timo Tolvanen

1.10.1993 Ari Turunen

1.11.1993 Ilkka Karppanen

1.11.1993 Seppo Mähönen

1.11.1993 Riku Mölsä

1.11.1993 Hannu Sihvonen

Siirot

1.9.1993 kapteeni Markku Rii-
konen Pohjois-Karjalan Sotilas-
läänin Esikuntaan.

1.9.1993 kapteeni Matti Karja-
lainen Maanpuolustuskorkea-
kouluun.

1.9.1993 kapteeni Osmo Asi-
kainen reserviin.

1.10.1993 yliluutnantti Risto
Määttä Suomenlahden Laivas-
toon.

1.12.1993 majuri Asko Koh-
vakka Lapin Sotilasläänin Esi-
kuntaan Rovaniemelle.

Henkilökuntaan hyväksytyt

Everstiluutnantti
Seppo Pesonen

1.12.1993

Lutnantit Mika Helkovaara,
Lassi Kellberg ja Tuukka Kuusimäki

27.8.1993

Vääpelit Mika Katainen, Ville
Keinänen, Jarmo Kolu, Janne
Korhonen, Teemu Nykänen ja
Hannu Ojala

*Prikaatin komentaja eversti
Pekka Ripatti (vas) toivotti uu-
det luutnantit tervetulleiksi Poh-
jois-Karjalan Prikaatiin 27.8.
1993. Luutnantit vasemmalta,
Tuukka Kuusimäki, Lassi Kell-
berg ja Mika Helkovaara.*

**Yksi järjestelmä riittää.
Iwatsu Profit.**

Uusi Iwatsu Profit on kaikkea tätä

- joustava puhelinjärjestelmä
- pikapuhelinjärjestelmä
- kuulusjärjestelmä
- taustamusiikkijärjestelmä
- johtaja/sihtööri-järjestelmä

IWATSU

Joensuun Puhelinlaitos

**VOIMAA, VALOA, KYLMYYTTÄ, LÄMPÖÄ
VUODESTA 1945
POHJOIS-KARJALAN ASUKKAILLE JA
ELINKEINOELÄMÄLLE**

POHJOIS-KARJALAN SÄHKÖ OY

Luotettava ▼ Asiantunteva ▼ Palveleva

Maakunnan voimatekijä

Rantakatu 29, PL 141, 80101 Joensuu
Puh. (973) 1661

JOENSUU

- Itä-Suomen koulutuskeskus
- Ilon pääkaupunki
- Suomenpuoleisen
Karjalan pääkaupunki

**KANNATTA
TULLA KÄYMÄÄN
JA ASUMAAN**

**Maakunnan rakentaja
vuodesta 1984.**

Kaikki rakennusalan palvelut.

**Rakennustoimisto
EERO REIJONEN**

PL 1, 83100 LIPERI, Puh. (973) 651 905

Karjalasta kajahti

- panssarintuhoojat ylivoimaiseen voittoon

Panssarintorjuntakomppanian panssarintuhoojat osallistuivat valtakunnalliselle panssarintorjuntaleirille Rovajärvellä 3. - 12. elokuuta.

Leiri liittyi Kadettikoulun kesäleiriin, jonka johti Kadettikoulun johtaja everstiluutnantti Jussi Saressalo. Panssarintorjuntaleirin johti majuri Jorma Haaraoja. Valtakunnalliselle panssarintorjuntaleirille saapuivat panssarintorjuntajoukkueet yhdeksästä jalkaväkijoukko-osastosta. Leirijoukoista muodostettiin kolme panssarintorjuntakomppaniaa maanpuolustusalueittain. Panssarintuhoojat majoittautuivat Kielijon leirialueelle.

Kadettien johdolla koulutuksessa

Ensimmäisellä leiriviikolla panssarintuhoojat ampuivat 77. kadettikurssin jalkaväkijoukon panssarintorjuntaopintosuunnan kadettien johdolla. Joukkueitten koulutuksessa käytettiin myös panssarintorjuntasimulaattoreita. Viikon ammuntojen tulokset enteivät Itäisen maanpuolustusalueen panssarintuhoojien olevan iskussaan.

Koulustasokilpailu Pohjois-Karjalan Prikaatin juhlaa

Toinen leiriviikko varattiin valtakunnallisen panssarintorjuntaleirin koulustasokilpailun valmisteluihin ja järjestämiseen. Kilpailun johti kapteeni Sami Hägglund. Koulu-

Vaunu - tuhoa!

tustasokilpailu järjestettiin 10. - 11. elokuuta Kielijuppo - Hautainmaa - Syyrakinmaa alueella. Kilpailu oli kaksipäiväinen käsittämisen raskaskin- ja raskaskertasinkokilpailun. Panssarintorjuntajoukkueet lähtivät molemmille kilpailupäiville erikseen arvotun lähtöjärjestyksen mukaan tunnin välein.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkueenjohtajana toimi vääpeli Jari Lappalainen.

Lähdössä hän sai tehtävän ja piirroksen, johon oli merkitty joukkueen ajoreitti. Kilpailu käsitti kahdeksan tehtävää, joista useimmat sisälsivät alatehtäviä. Joukkueitten suorituksia mitattiin kaikenkaikkiaan lähes 20:ssä eri tehtävässä. Kilpailu oli erittäin vaativa ja monipuolinen.

Kilpailun päätyttyä voitiin todeta Pohjois-Karjalan Prikaatin panssarintuhoojien

ELO-93 harjoitukset

voittaneen sekä raskassinko- että raskasker-
tasinkokilpailun. Näin valtakunnallisen
panssarintorjuntaleirin koulutustasokilpai-
lun yleismestaruus vuonna 1993 matkasi
Pohjois-Karjalaan panssarintuhoojien pala-
tessa leiriltä 12. elokuuta. Itäisen maanpuo-
lustusalueen panssarintuhoojat menestyivät
kilpailussa hyvin saavuttaen kolmoisvoiton
Savon Prikaatin sijoituessa toiseksi ja Kar-
jalan Prikaatin kolmanneksi.

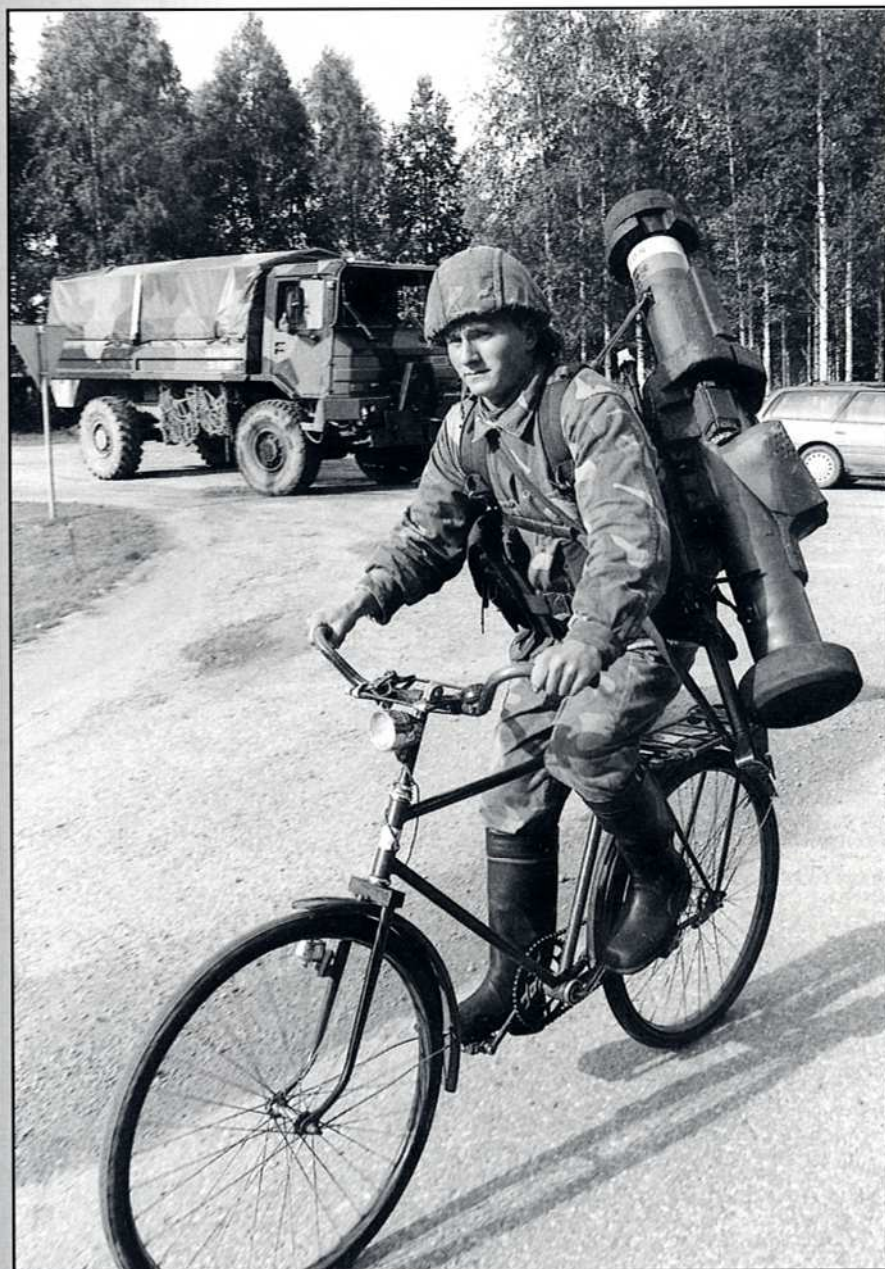
Raskas leiri - Hyvä mieli

Panssarintorjuntaleiri onnistui hyvin I/93 -
saapumiserän panssarintuhoojien saadessa
koulutukselleen loppusilauksen ennen siir-
tymistään reserviin 3.9.1993. Kaikki jouk-
kueet osoittivat olevansa hyvin koulutettuja
ja sotakelpoisia joukkoja. Panssarintuhooji-
en henki oli korkealla koko leirin ajan leirin
rasittavuudesta huolimatta päivien venyes-
sä ajoittain myöhään yöhön.

Koulutustasokilpailun tulokset:

1.	PKarPr	527	pistettä
2.	SavPr	497	"
3.	KarPr	483	"
4.	PohPr	482	"
5.	UudPr	457	"
6.	PorPr	452	"
7.	KaiPr	447	"
8.	JPr	446	"
9.	UudJp	427	"

Teksti Kapteeni J Manninen

*Soisalonsaarihan otetaan takaisin - päätti pioneeri Kim Heikura ja lähti muun joukon mu-
kana jääkäreille perinteisellä tavalla hyökkäykseen. (SA-kuva)*

**Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehistä muodos-
tettu jalkaväkipataljoona osallistui Kuopion Soti-
lasläänin komentajan, eversti Risto Koppisen joh-
tamaan Itäisen Maanpuolustusalueen sotaharjoi-
tukseen Elo -93 Leppävirran - Varkauden - Heinä-
veden alueella 23.-26.8.1993.**

ELO-harjoitukset...

Harjoituksen aiheena oli prikaatin hyökkäys vesistöjen rikkomalla alueella. Kapteeni Markku Kejoson komentaman jalkaväkipataljoonan tehtävänä oli hyökätä prikaatin osana ja lyödä kohtaamansa vihollinen.

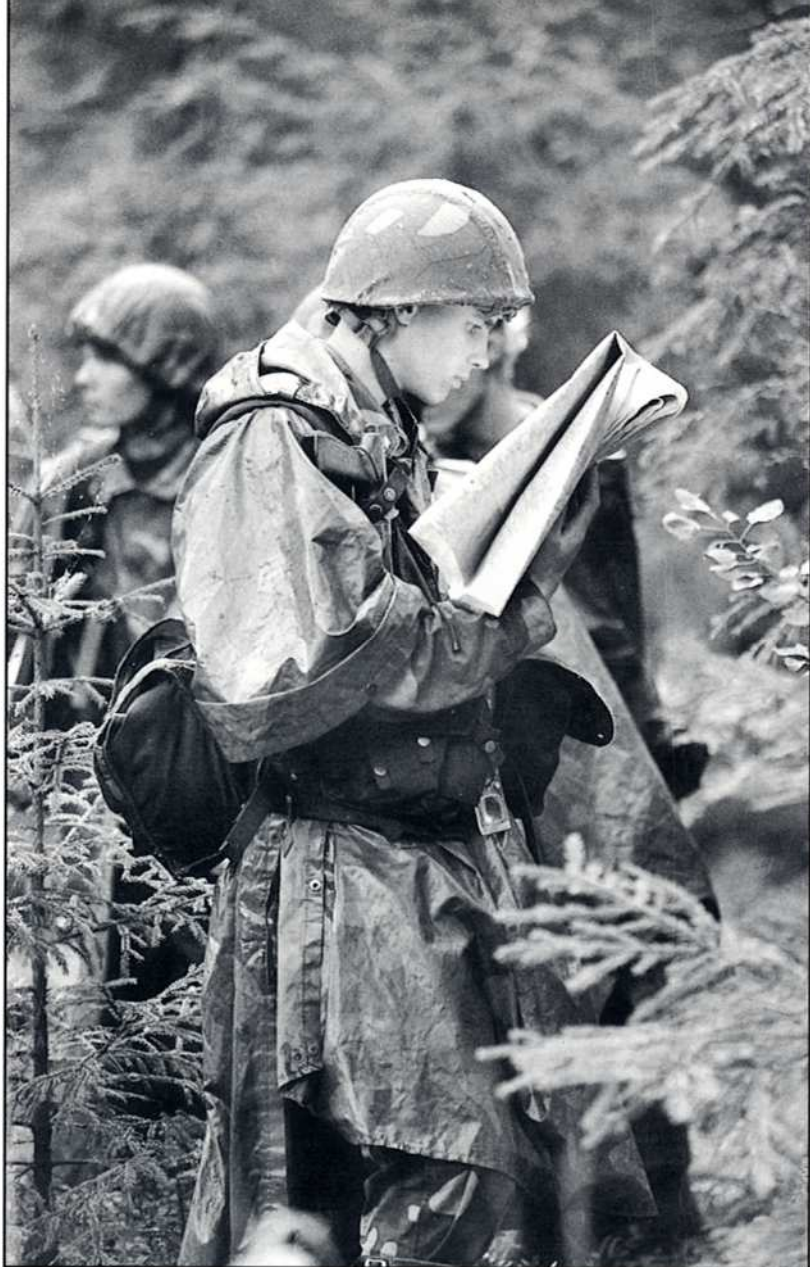
Hyökkäykseen suoraan liikkeestä

Harjoitus oli nopearytminen. Varusmiespataljoona joutui Soisalonsaaren pohjoisosaan tapahtuneen keskitysmarssin jälkeen aloittamaan välittömästi hyökkäysvalmistelut ja hyökkäämään lyhyeksi jääneen levon jälkeen heti aamuyöstä.

Yksittäiselle taistelijalle ja joukoille olosuhteet olivat suhteellisen vaativat. Jatkuva hyökkäyksen vaatima toiminta vesisateessa ja lyhyeksi jääneet lepoaikat asettivat varusmiehet kouluttajineen sopivaan testiin. Testiin siitä, mihin pystytään koulutuksella, joka oli takana?

Metsässä karjalan jääkäri on parhaimmillaan.

Kapteeni Markku Kejoson innostavan komentajaotteen tempaamana pataljoona toteutti kaikki sille käsketyt hyökkäystehtävät voitollisesti. Kolmen päivän aikana se ehti lyödä vihollisen Moninmäen, Alakylän, Syrjän aseman pohjoispuolisella ja Olhavan alueella olleen vihollisen.

Missä ollaan? On niin märkääkin? (SA-kuva)

Jalkaväkipataljoonan komentaja kapteeni Markku Kejonen antamassa tilanneselvitystä maavoimapäällikkö kenraaliluutnantti Ilkka Ilmolalle. (SA-kuva)

Kompanian päällikkö yliluutnantti Hannu Palkovuori antamassa hyökkäyksen jälkeistä puolustukseen ryhtymiskäskyä joukkueen johtajalle. (SA-kuva)

Kertausharjoituskuulumisia

Pohjois-Karjalan Prikaatisa toteutettiin vuonna 1993 aikaisempiin vuosiin verrattuna hieman vähemmän kertausharjoituksia. "Lama" on näkynyt tälläkin alueella. Kertausharjoitukset olivat lähinnä joukkojen harjoituksia. Runko- ja tehtäväkohtaisia harjoituksia ei pidetty.

Mittava ELO-93

Mittavin kertausharjoitus oli "Elo-93" 19.-27.8.93 Heinävedellä. Harjoitus liittyi Kuopion Sotilasläänin Esikunnan johtamaan Itäisen maanpuolustusalueen sotaharjoitukseen.

Harjoitusta valmisteltiin noin vuosi ja sen koulutus- ja johtotehtäviin osallistui prikaatimme omien kouluttajiemme lisäksi henkilöitä Pääesikunnasta ja Keski-Suomen Rykmentistä. Koulutettavina olivat prikaatin esikunta ja sen toiminnan mahdollistavat yksiköt, yhteensä n.450 reserviläistä. Johto- ja erikoishenkilöstö valmistettiin tehtäviinsä ja perustettiin Kontiorannassa ja Ylämyllyllä. Perustamisen jälkeen ammuttiin rynnäkkökivääreillä ja kertasingoilla sekä saatiin rauhanajan varomääräysten edellyttämät

Prikaatin komentaja evl O Kiiskinen

tiedot toiminnasta ylitettäessä vesistöjä lautoilla. Tähän toimintaan kului noin vuorokausi, jonka jälkeen tarkastettiin taistelujaoitus, pakattiin kalusto ja taistelijat ajoneuvoihin sekä siirryttiin taisteluvalmiina toimintaluokalle Heinävedelle. Toimintaluokalla esikunta otti johtoonsa prikaatin joukot ja hyökkäsi neljän vuorokauden ajan. Taistelut onnistuivat niin hyvin, että joukot voitiin kotiuttaa suunnitelman mukaisesti perustamispaikoiltaan.

Kummikuntavierailu harjoitukseen

Kertausharjoituskomppania kutsui 25.8. 1993 kummikuntansa Outokummun edusta-

Kummikuntavieraita yllä Jorma Pasasen ohjauksessa.

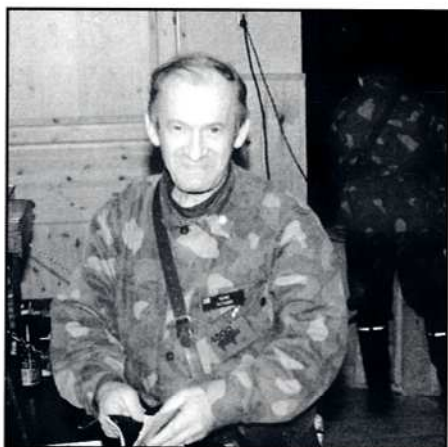

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ansaitsee taas kerran vilpittömän kiitoksemme. Vihreät sisaret Pirkko Hirvonen (oik) ja Taimi Pentti

"Tieto kulkee" Viestikomppanian kouluttajia Keski-Suomen Rykmentistä. Yllä A Purkunen (oik) ja yllä K-P Kulmakorpi

Pioneerit Sotinpurolla

"Tilanne on rauhoittumassa". Operatiivisen toimiston päällikkö majuri evp Raimo Tiittanen.

jat tutustumaan harjoitukseen. Tällaisesta toiminnasta on tullut perinne kummikunta-toiminnassa. Outokummusta osallistui kolmimiehinen seurue sosiaalijohtaja Toivo Rissasen johdolla. Tyytyväisyys vierailun annista oli molemminpuolinen.

Kertaus- harjoitus- kuulumisia...

Toinen vuoden 1993 suurimmista harjoituksista pidettiin 26.9.-1.10. 93 kouluttamalla Pioneerikomppania, yhteensä noin 140 reserviläistä. Komppanian runko - ja erikoishenkilöstö koulutettiin Kontiorannassa. Perustamisen jälkeen siirryttiin Sotinpuron harjoitusalueelle. Siellä suoritettiin taisteluammunnat ja harjoiteltiin erilaisten sulutteiden rakentamista ja raivaamista sekä tutustuttiin miinojen ja räjähdysaineiden tulen tehoon. Koulutusvaiheen jälkeen komppania siirtyi sovellettuun harjoitukseen Sotinpuron harjoitusalueen ympäristöön. Komppania kotiutettiin Kontiorannassa.

Keveyen kylkimiinan jälki.

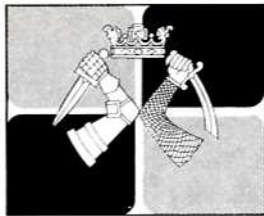
Sillapalkin räjäyttämistä valmistellaan.

Pioneeritarkastaja eversti A Vartiainen haastattamassa telamiinan asentajaa.

Räjähdyksen jälkeä tutkitaan.

LIPPUJEN LIEHUSSA

Paloaukea Jokisen komennossa

Joensuun Pataljoonaa on komentanut kesäkuun alusta everstiluutnantti Lauri Jokinen, joka siirtyi tehtävään Maanpuolustuskorkeakoulusta Tuusulasta.

Joensuussa 1945 syntynyt Lauri Jokinen voi pitää täydellä syyllä kouluttajana, sillä lähes koko uransa hän on ollut opetustehtävien parissa.

Upseerin poikana hän on käynyt koulua kolmella paikkakunnalla, Joensuussa, Oulussa ja Helsingissä, missä hän kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1964.

Kontiorannassa suoritetun varusmiespalveluksen jälkeen hän toimi pataljoonassa "kesävenrikkinä" ennen kadettikoulua, josta hän valmistui vuonna 1968 jatkaen sen jälkeen palvelusta luutnanttina Karjalan Jääkäripataljoonassa.

Maanpuolustusopistossa Lappeenrannassa Jokinen työskenteli 1971 alkaen vuosikymmenen ennen siirtymistään Pääesikuntaan.

Viiden toimistovuoden jälkeen seurasi käytännön työt YK-palveluksessa Golanilla, tehtävänä toimia komppanian päällikönä.

Rauhanturvaamistyön jälkeen Pääesikunnan tiedotusosasto työllisti noin parin vuoden ajan ja seuraavat tehtävät olivat Tuusulassa upseerikoulutuksen parissa, mistä everstiluutnantiksi kesäkuun 4. päivänä ylennetty Jokinen siirtyi Ylämyllylle.

Leipätyönsä ohella Jokinen on osallistunut järjestötyöhön, hän on toiminut Jalkaväensäätiön sihteerinä ja upseeriliiton tehtävissä, mm liittovaltuuston jäsenenä.

Lopetettavaan joukkoon?

Uuden komentajan tiedossa olivat suunnitelmat Ylämyllyn varuskunnan suhteen, olihan keskustelua käyty mittavasti tiedotusvä-

lineissäkin aiheesta. Tämä asia ei kuitenkaan aiheuttanut epäröintiä, muut tekijät vaikuttivat päätökseen.

Pataljoonan komentaja toivoo muiden mukana positiivista ratkaisua Ylämyllyn kohtaloon, mutta sitä ei näytä löytyvän. Epävarmuuden lopettamiseksi hän toivoo nopeaa päätöstä asialle, olipa sen sisältö millainen tahansa.

Everstiluutnantti Jokinen tuli mielellään tuttuun maakuntaan, itse asiassa sotilasjuurilleen, olihan hänen sotilasuransa alkanut Karjalan Jääkäripataljoonassa.

Hän tunnustaa, ettei hän olisi voinut saada parempaa tehtävää Puolustusvoimista tällä hetkellä, vaikka unohtaisi palkkaa nostavan viran, jolla toki on merkityksensä.

Siirtymistä helpottivat myöskin tiedot prikaatin hyvistä koulutustuloksista, miellyttävästä henkilökunnasta sekä motivoituneista reserviläisistä ja varusmiehistä. Jokisella oli mahdollisuus tutustua eri harjoituksissa nykyiseen prikaatiin, joten kouluttaja-

joukko oli tuttua.

Tehtävä pataljoonan komentajana on Jokisen mukaan jatkuvasti koulutustoimessa palvelleelle tuttua siitä huolimatta, että varusmieskoulutuksesta on aikaa.

Jokinen painottaa, että opittavaa varusmiesten koulutuksessa toki on ja vie aikansa opetella asevelvollisten palveluksessa noudatettavat erikoismääräykset, joten rutiinista ei kuitenkaan ole kyse.

Juureva joukko

Uuden komentajan käsitys on vain vahvistunut hyvästä koulutustasosta Ylämyllyllä ollessaan. Joensuun Pataljoonan molemmat koulutusyksiköt ovat sijoittuneet prikaatin sisäisissä koulutustarkastuksissa aivan kärkeen.

Komentajan mukaan menestyksen tekijät kasvavat varusmiesten myönteisestä asenteesta Puolustusvoimia kohtaan ja innostuneesta osallistumisesta koulutukseen.

Jokinen ei toki unohta kouluttajien ratkaisevaa osuutta tiedon, taidon ja innostuksen lähteenä.

Nykyisyyden eläminen on täyttänyt komentajan ajan niin, ettei hän ole ehtinyt tulevaisuutta pohtia paljoakaan. Sotilaana hän ilmoittaa tekevänsä mitä käsketään, mutta toivoo saavansa jatkaa tarkistetussakin organisaatiossa Joensuun Pataljoonan komentajana.

Ystävät ympärillä

Joensuun Pataljoonalla on työssään maakunnan väen tuki takanaan ja minut on otettu miellyttävästi vastaan, luonnehtii uusi komentaja ympäristön vastaanottoa.

Perinteistä yhteistyötä niin varusmiesten omaisten kuin lähiympäristön väen kanssa komentaja haluaa jatkaa Ylämyllyllä. Paloaukea-päivänä 28. elokuuta kutsuttiin maanpuolustuksesta kiinnostuneita tutustumaan varusmiesten esittämiin koulutusnäytöksiin ja koulutuksessa käytettävään kalustoon.

Teksti ja kuva: Yliiluutnantti Tenho Ilvonen

Everstiluutnantti Lauri Jokinen

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja vaihtuu 1.12.1993

Vanha ja uusi komentaja Korpisoturin tentissä

Majuri Asko Kohvakka siirtyy Lapin Sotilasläänin esikuntaan Rovaniemelle operatiivisen osaston päälliköksi. Uudeksi komentajaksi tulee everstiluutnantti Seppo Pesonen Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnasta, Mikkelistä

Kerro tähänastinen sotilasurasi?

Kesällä 1973 palvellessani kesäväenrikkinä Savon Prikaatissa Mikkelissä päättin hakeutua sotilasuralle ja pyrin Kadettikouluun, josta valmistuin keväällä 1976. Ennakkoluulottomana savolaisena valitsin ensimmäiseksi palveluspaikakseni Porin Prikaatin Säkylässä sillä halusin nähdä vähän 'muallimoo'. Porin Prikaati oli hyvä ja kehittävä palveluspaikka aloittelevalle luutnantille. Esimiehet olivat kuitenkin sitä mieltä, että Kohvakan on syytä vaihtaa maisemaa ja siirsivät minut kouluttajaksi Reserviupseerikouluun Haminaan tammikuussa 1979.

Hamina oli nuorelle kouluttajalle ihan napaikka. Pääosa kouluttajista oli samanikäistä ja -henkistä. Harjoitukset olivat monipuolisia ja vauhdikkaita.

No, sitä herkkua kesti vuoden 1981 keuhkoihin, jolloin hyväksyin siirron kouluttajaksi Kadettikouluun Helsinkiin. Mielenkiintoinen kaksivuotiskaus, joista toisen olin Esikuntakomppanian päällikkönä. Siinä tehtävässä muuten viimeistään opin sen, että jokainen varusmies - jokainen meistä on oma sosiaalinen tapuksensa, jolla on omat murheensa, omat käsityksensä asioista ja jos niitä maltaa vähänkin kuunnella ja ajatella, niin onnistuu esimiestehtävissään paremmin.

Majuri Asko Kohvakka

"Vasempaan 100, jatka 100." Majuri Asko Kohvakka muisteli vanhana heitinmiehenä ampuma-arvojen laskemista laskija-aliupseerin tasolla. Ja hyvinhän se sujui.

Kadettikoulun jälkeen meni kaksi vuotta 1983-85 opiskellessa Sotakorkeakoulussa. SKK:n jälkeen syksyllä -85 ilmoittauduin Pääesikunnassa jalkaväkitoimistossa, jossa työskentelin vuoden -87 syksyyn lähinnä jalkaväen sodan ajan organisaatioiden, kertausharjoitusten ja henkilökunnan koulutuksen kehittämistehtävissä.

Pääesikunnasta siirryin syksyllä -87 Taistelukouluun Rantatien kulttuurimaisemiin opettamaan taktiikkaa jalkaväen kapteenikursseille. Kesällä -90 tulin tänne vasta perustettuun Pohjois-Karjalan Prikaatiin Karjalan Jääkäripataljoonan komentajaksi.

Millä mielellä lähdet pohjoiseen ja miten olet viihtynyt Pohjois-Karjalassa, entä pataljoonan komentajana?

Muuttojen yhteydessä minusta on entistä enemmän ruvennut tuntumaan, että upseerin elämä on sellaista 'viskomista'. Juuri kun luulet osaavasi homman ja olet perheesi kanssa kotiutunut niin eikun 'kiertoon'. Mutta on näissä muutoissa paljon hyviäkin puolia. Kun olen perheeni kanssa kiertänyt ja tutustunut varsinaissuomalaisiin, satakuntalaisiin, kymenlaaksolaisiin, helsinkiläisiin, uusmaalaisiin ja nyt viimeksi yli kolmen vuoden ajan pohjoiskarjalaisiin ihmisiin, maise-miin ja luontoon niin totean, että on se savolaispojalle ja hänen perheelleen ollut aikamoinen kokemus ja rikkaus. Olemme oppineet Suomesta ja suomalaisista paljon.

Nyt kun muutto on edessä lähdän haikeana, mutta tyytyväisenä. Tyytyväisenä, että olen saanut hoitaa näitä pataljoonan komentajan tehtäviä joukko-yksikössä ja joukko-osastossa, jonka henkilökunta on vastuuntuntoinen, luotettava, avoin ja koulutusolosuhteita myös oma-aloitteisesti kehittävä.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana olen viihtynyt senkin takia, että tehtävä on opettanut pitämään jalat tiukasti maassa ja turha vauhtisokeus on kadennut. Myös luottamus tämän päivän pohjoiskarjalaiseen ja savolaiseen varusmieheen, maanpuolustajaan, on vahvistunut. Olen myös huomannut, että metsässä karjalan jääkäri on parhaimmillaan.

Kokemukset ovat olleet voittopuolisesti myönteisiä, mutta on koulutuksessa joitain ongelmiakin, joille ei ole syytä ummistaa silmä. Esimerkiksi yhä suurempi osa eli koko maassa lähes 10 % palvelukseen astuvasta ikäluokasta, ei selviydy kerralla varusmiespalveluksen täysin kohtuullisista rasi-

tuksista osittain henkisten osittain fyysisten syiden vuoksi. Pohjois-Karjalassa tilanne on hieman parempi, mutta kasvava ongelma se täälläkin on, eikä sitä ole syytä lakaista maton alle. Ennustettu pysyvä korkea työttömyysaste tulee vain entisestään lisäämään näitä ongelmia.

Minusta tämä kehitys on maanpuolustuksen ja koko maan kehityksen kannalta huolestuttava ja edellyttää koko yhteiskunnan, ydinperheestä alkaen, entistä voimakkaampaa panostusta lapsiin ja nuoriin.

Pohjois-Karjala ja pohjoiskarjalaiset ihmiset ovat tulleet mukavalla tavalla tutuiksi

Koulutusmäärärahojen vähetessä komentaja joutuu koko ajan pohtimaan keinoja, miten tulevien ikäluokkien koulutuksessa turvataan sotilaallisten tietojen ja ennen kaikkea käytännön taitojen harjoittelu tavalla, joka tuottaa maanpuolustukseen myönteisesti suhtautuvia, itseensä ja omiin sodan ajan taitoihinsa luottavia reserviläisiä.

Miten kehittäisit tai uudistaisit koulutusta?

Käytettävissä olevat koulutusmäärärahat ovat koko ajan laskeneet, eikä tulevaisuus näytä yhtään valoisammalta. Tarvitaan uut-

della keskittyäkin pelkästään yksittäisen sotilaan sodanajan taitojen kehittämiseen. Perusyksiköille on annettava koulutusrauha.

Erikoiskoulutus- sekä leiri- ja sotaharjoituskausilla on pyrittävä pitämään säännöllisesti koko pataljoonan 2-4 vuorokauden mittaisia yhteistoimintaharjoituksia. Näistä on saatu jo hyviä kokemuksia. Komppanioiden koulutusta on vietävä vähenevistä määrärahoista huolimatta entistä enemmän lähimaastoihin. Koska ylitoita ei todennäköisesti voida tulevinakaan vuosina juurikaan teettää, niin tämä voidaan toteuttaa urakkaluonteisesti siten, että yksikkö on maastoharjoituksessa esim maanantaiaamusta torstaiaamuun ja huoltotoimien jälkeen varusmiehet päästetään lomalle ja henkilökuntaa tasoittamaan.

Perusyksikön henkilökunnan käyttöä tulee muutenkin kehittää peruskoulutuskauden jälkeen siten, että entistä suunnitelmallisemmin työskennellään kouluttajapareina - yksi pari kouluttaa, toinen tasoittaa ja valmistelee seuraavaa harjoitusta. Tiedän, että pataljoonan henkilökunta on valmis kehittämään ja kokeilemaan uusia ennakkoluulottomia koulutusmuotoja, joten uskon, että jatkossakin reserviin siirtyvien karjalan jääkäreiden koulutustaso kestää valtakunnallisen vertailun.

Mitä erityisesti on jäänyt mieleen komentajavuosilta?

Pataljoonan henkilökunnan ja entistä enemmän myös varusmiesten keskuudessa vallitseva avoin koulutusilmapiiri. Tämä avoimuus onkin mielestäni edellytys sille, että koulutustulokset kehittyvät koko ajan myönteisesti.

Mieleen on jäänyt pysyvästi myös se kiihkoton, mutta luja kaikille ominainen maanpuolustusmyönteisyys joka tässä maakunnassa vallitsee. Kukaan ei ole täällä oloni aikana kyseenalaistanut meidän kouluttajien työn merkitystä.

Evästyksen seuraajallesi?

Seuraajani everstiluutnantti Seppo Pesonen on kokenut ja ammattitaitoinen sotilas. On parempi, että minä en ryhty häntä juurikaan evästelemaan. Vaihtoon liittyen tulen perehdyttämään hänet mahdollisimman hyvin Karjalan Jääkäripataljoonan henkilöstöön, varusmiehiin, koulutusolosuhteisiin tämän hetkisiin ongelmiin ja tulevaisuuden näkymiin. Tietenkin perehdytän hänet myös koko prikaatin ja sen toimintaa tukevien yhteisöjen ja järjestöjen toimintaan. Uskon että sitä kautta hän voi riittävin tiedoin ja luottavaisin mielin aloittaa toimintansa karjalan jääkäreiden pääkouluttajana.

Everstiluutnantti Seppo Pesonen (oik.) tutustui Sotinpuron ampumaleirialueeseen marraskuun ampumaleirillä majuri Asko Kohvakan (kesk.) opastuksella. "Tenttivuorossa" luutnantti Hannu Sihvonen

kun olen muun muassa järjestellyt prikaatin valatilaisuuksia yhdessä kummikuntien edustajien kanssa. Pohjoiskarjalaisiin on ollut helppo tutustua ja yhteistyö on luontunut kaikin puolin hyvin ainakin minun sektorista katsottuna.

Lappiin lähdessä lähinnä ennakkoluulottomasti uteliaana. Operatiiviset tehtävät ovat minulle uutta, maakunta on pinta-alaltaan kolmannes Suomesta jne, joten haasteita riittää.

Millaisena näet nykyään joukkoyksikön komentajan roolin?

Pataljoonan komentaja on ennen kaikkea joukkonsa pääkouluttaja ja sen hengen ylläpitäjä ja kehittäjä. Hänen on yhdessä esikuntansa ja komppanioiden päälliköiden kanssa koordinoitava koulutusta ja pyrittävä luomaan yksiköille niin hyvät koulutusolosuhteet kuin mahdollista esim ajankäytön ja koulutusresurssien suhteen.

ta ajattelua, jotta voisimme tulevaisuudessa kouluttaa itseensä luottavia sodan ajan taidot omaavia taistelijoita ja sotakelpoisia joukkoja.

Varusmieskoulutusta onkin, nimen omaan rivimiesten osalta, mielestäni nopeasti kehitettävä entistä enemmän kurssimuotoiseksi. On edelleen kehitettävä jo käyttöön otettuja teemaviikkoja, joiden aikana keskitytään vain tiettyyn koulutusaiheeseen, taistelulajiin tai tiettyihin aseisiin kuten esim sissitoimintaan miinoineen, panssarintorjuntaan kertasinkoineen jne.

Peruskoulutuskausi tulisi aloittaa vielä nykyistäkin tiiviimmällä motivointijaksolla, jonka aikana jaettaisiin tietoa aktivoivilla oppitunneilla ja harjoituksissa muun muassa - turvallisuuspolitiikasta - varusmiehenä elämisestä ja olemisesta - fyysisen kunnan nostamisesta, ylläpidosta ja merkityksestä jne. Tämän ensimmäisen motivointijakson jälkeen, kun tahto koulutautua hyväksi sotilaaksi on herätetty, tulee peruskoulutuskausi-

Everstiluutnantti Seppo Pesonen

Tähänastinen sotilasurasi ?

Olin 1970-1971 varusmiehenä Karjalan Jääkäripataljoonassa. Komentajana oli tuolloin everstiluutnantti Unto Huuhtanen ja yksiköni päällikkönä majuri Leo Kairikko.

Suoritin kadettikoulun jalkaväkijonkin 1973-1975 kadettikurssilla 59. Kadettikoulun jälkeen palvelin noin 7 vuotta Uudenmaan Rakuunapataljoonassa Lappeenrannassa eri tehtävissä: joukkueen johtajana, linjan johtajana aliupseerikoulussa ja yksikön varapäällikkönä ja päällikkönä.

Jalkaväen kapteenikurssin suoritin Taisitelukoulussa 1988-1989, minkä jälkeen siirryin Päälystöpistolle opetusupseeriksi.

Vuonna 1983-1985 oli vuorossa Sotakorkeakoulun maasotalinja, josta siirryin takaisin Päälystöpistolle järjestelyupseeriksi. 1988-1990 olin koulustoitimiston päällikkönä. Päälystöpiston kauteen ajoittuu opistoupseerikoulutuksen uudistaminen, jossa olin mukana lähes alusta alkaen. Palvelusvuosia Päälystöpistolla kertyi yhteensä noin seitsemän vuotta.

Vuonna 1990 kesällä siirryin Lappeenrannan Sotilaspiirin Esikuntaan järjestelytoimiston päälliköksi, jossa tehtävässä tutustuin Etelä-Karjalan reserviläisiin, maanpuolustusjärjestöihin ja -yhdistyksiin. Palvelusaikaa sotilaspiirin esikunnassa kertyi 2,5 vuotta.

Vuonna 1993 vuoden alusta siirryin Itäisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan operatiiviselle osastolle osastoiesupseeriksi.

Perhesuhteesi ?

Perheeni asuu Lappeenrannassa ja siihen kuuluu vaimo ja kaksi lasta. Vaimoni aloitti opettajan uran Kontiolahdella 1970-luvun alussa ja muutti mukanani Lappeenrantaan 1975. Poikani suoritti varusmiespalvelun Karjalan Jääkäripataljoonassa ja kotiutui kesällä 1993. Hän aloitti opiskelun syksyllä Lappeenrannan Teknillisessä Korkeakoulussa ja jatkaa opiskelua edelleen. Tyttäreni on yläasteen viimeisellä luokalla ja aloittaa lukion syksyllä 1994.

Millä mielellä komentajaksi Karjalan Jääkäripataljoonaan ?

Noin kahdeksan vuoden esikuntatyöskentelyn jälkeen tulen mielelläni kentälle töihin. Tiedän tulevani hyvään ja ammattitaitoiseen joukkoon. Tässä mielessä tulen Kontiolahdelle turvallisin ja luottavaisin mielin.

Miten varusmieskoulutusta tulisi uudistaa?

Varusmieskoulutuksen sisältöä ja palvelukseenastumisaikoja on tarkistettu 1990-luvulla jo kahdesti. Luulen ettei näissä ole välittömiä muospaineita. Varusmieskoulutuksen resursseja tulisi lisätä siten, että koulutettavat olisivat motivoituneita ja innostuneita saamaansa koulutukseen. Nykyajan varusmies odottaa oikeutetusti, että hänellä on peruskoulutetut ja ammattitaitoiset kou-

luttajat, riittävän uudenaikaiset koulutusvälineet ja -menetelmät ja että hän pääsee harjoittelemaan saamiaan oppeja mahdollisimman todentuntuisissa harjoituksissa.

Tulet komentajaksi laman aikana, jolloin vähenevät resurssit tulevat haittamaan koulutusta.

Miten koet tilanteen?

Komentajan tehtävänä on hengen luominen johtamaansa joukkoon myös laman aikana. Hän hankkii joukolleen sellaiset resurssit, että annetut tehtävät pystytään hoitamaan. Hän ohjaa henkilöstön, materiaalin ja rahan käyttöä siten, että varusmieskoulutus ja muut annetut tehtävät voidaan toteuttaa tarkoituksenmukaisella ja tehokkaalla tavalla. Komentaja joutuu vähenevien resurssien myötä painopisteyttämään toimintoja. Joitakin toimintoja joudutaan supistamaan tai karsimaan kokonaan pois ja osa toiminnoista toteuttamaan kenties normaaleista ja totuista menetelmistä poikkeavalla tavalla.

Mihin kiinnität komentajana huomiota?

Joukon hyvään yhteishengen, reippauteen ja sotilaallisuuteen eri toiminnoissa, henkilökunnan määrään ja koulutustasoon sekä varusmiesten koulutukseen, kohteluun ja mielialoihin.

**Myös Teidän
tukenanne**

**KARJALAISEN
KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ**

puh. 122 155

**Tehokasta ja luotettavaa
kiinteistön hoitoa,
siivouksista
talonmiehen töihin.**

**Joensuun
Kiinteistöhoito**
**TÄMÄN KIINTEISTÖN
HOIDOSTA VASTAA**
P.21558 KOSKIKATU 5C, JOENSUU
ilt. ja viikonloppuisin 949 373 448

**SAVO-KARJALAN
LINJA OY**

*Halki
korpien,
pyryssä ja
pakkasessa,
-sinivalkeisin
värein.*

Soita
Kari-Pekka Hietala
Jari Hietala
Juha Tukiainen
Puh: 122 324

Sotilasvala Kiteellä

**II/93 saapumis-
erän alokkaat
vannoivat
sotilasvalansa
polkupyörin
toteutetun
maakunta-
marssin
yhteydessä
31.7.1993
Kiteen
kirkossa.**

Valapäivä aloitettiin Pohjois-Karjalan Prikaatin, Kiteen kaupungin, seurakunnan ja Karjalan Poikien Killan edustajien seppelten laskulla.

Alokkaat vannoivat valan Prikaatin lipun ja komentajan eversti Pekka Ripatin edessä. Valakaavan luki maaherra Hannu Tenhiälä.

Valatilaisuutta seurannutta ohimarssia Kiteen tiellä seurasi tuhatlukuinen omaisten ja ystävien sekä kiteeläisten joukko. Ohimarssin otti vastaan Prikaatin komentaja eversti Pekka Ripatti. Paraatijoukkoja komensi evl Lauri Jokinen. Kärjessä marssi Suomen lippu.

Suomen lippua seurasi Sotainvalidien ja -veteraanien järjestöliput...

... valan vannoneet jääkärit, pioneerit, viestimiehet ja tykkimiehet yksiköittäin...

... ohimarssi päättyi vapaaehtoisten maanpuolustusjärjestöjen lipulinnan ohimarssiin.

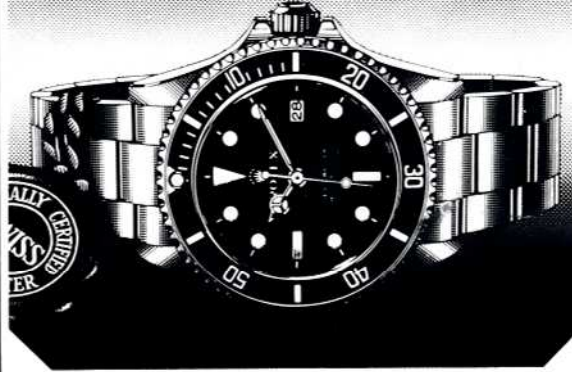

Valapäivä huipentui Hutsin urheilukentällä pidettyyn maanpuolustusjuhlaan, jossa juhlapuheen piti maaherra Hannu Tenhiälä. Juhla päättyi yhteisesti laulettuun Karjalaisten lauluun Karjalan Sotilassoittokunnan tahdittamana.

Pioneerikomppanian kummi-kunta Kitee otti Prikaatin ja meidät prikaatilaiset lämpimästi vastaan tarjoten käyttöömmme Hutsin urheilukeskuksen moninaiset palvelut. Tästä ja aktiivisesta kummin tehtävien hoidosta kiitoksena eversti Pekka Ripatti ja pioneerikomppanian päällikkö ylliluutnantti Pekka Romppanen luovuttivat Kiteen kaupungille pioneerien räjäyttämällä muotoileman, keloon istutetun teräsveistoksen.

ROLEX

SILTAK. 14 TERÄSKULMA JOENSUU

 JOENKULTA

puh. (973) 212 11

 **VIITOSEYHTIÖT
RAKENNUSLIIKE PURMONEN OY**
Kauppakatu 26 A 16 80100 JOENSUU
Puh. 973-126 636 Telefax 126 662

Paloaukeapäivä Ylämyllyllä

Paloaukeapäivän "kyydityksestä" oltiin kiinnostuneita iästä ja sukupuolesta riippumatta.

Joensuun Pataljoona ja prikaatin aliupseerikoulu vaalivat perinteitä 28.8.1993 Ylämyllyn Paloaukealla. Tavanomaisen paraatin tilalle järjestettiin yleisölle mahdollisuus tutustua alueeseen ja toimintoihin.

Joensuun Pataljoonan komentaja everstiluutnantti Lauri Jokinen toivotti vieraat tervetulleiksi pitkät sotilasperinteet omaavalle Paloaukealle. Lähes parisatapäinen vierasjoukko tutustui uusimpaan kalustoon, ampui laserrynnäkkökiväärillä, kyyditettiin telakuorma-autolla, näki videoesityksiä ja taistelunäytöksen. Ylämyllyn sotilaskodissa olivat munkit ja kahvi lämpimänä vierailun ajan.

Arvovaltainen vierasjoukko

Everstiluutnantti Jokinen oli tyytyväinen runsaaseen vierasjoukkoon, joka syyslauantaina oli kiinnostunut sotaväen toiminnosta. Jokinen kertoi päädytyn esittelytilaisuuteen paraatin sijasta ajanpuutteen vuoksi, sillä edeltäneen viikon sota- ja kertausharjoitukset eivät mahdollistaneet paraatin harjoittelua.

Vieraitten joukossa olivat Liperin kunnan entinen kunnanjohtaja Aarne Inkinen rouvineen sekä kansanedustaja Esko Jokiniemi. Kunnanjohtaja Inkinen kertoi tuntuvan haikkealta ajatella, että ollaan purkamassa hänen virkakaudellaan voimakkaasti kehitettyä varuskuntaa. Kehittyvä varuskunta on vakaa ja pysyvä osa yhteiskuntaa Aarne Inkisen mielestä.

Liperin kunnan valtuuston puheenjohtaja, kansanedustaja Esko Jokiniemi vieraili myöskin isän roolissa. Kansanedustaja Jokiniemi suhtautui torjuvasti strategisesti tärkeässä maanpuolustustehtävässä olevien sotilaiden siirtoon muualle Suomeen. Hänen mielestään tätä suuruusluokkaa olevien asioiden suunnitteluun on oltava enemmän kuin vuosi aikaa.

Esko Jokiniemi kertoi työtä tehdyn Ylämyllyn varuskunnan säilyttämisen puolesta koko maakunnan voimin, mistä tuesta hän on kiitollinen.

**Teksti ja kuvat:
Yli luutnantti Tenho Iivonen**

Kansanedustaja, Liperin kunnanvaltuuston puheenjohtaja Esko Jokiniemi (oik) ja entinen kunnanjohtaja Eero Inkinen Inkeri-rouvineen ovat huolestuneita Ylämyllyn lopettamiskaavailuista.

Pureva pakkanen vuosipäivävieraana Ylämyllyllä

Prikaati Vietti neljättä vuosipäiväänsä 20.11 Ylämyllyllä. Ohjelma oli perinteinen, tervehdysten vastaanotto Kontiorannan sotilaskodissa, katselmus ja paraati Ylämyllyllä sekä iltajuhla Kontiorannan ruokalassa.

Paraatipuheessaan eversti Ripatti kiitti prikaatia kuluneen vuoden erinomaisista koulutustuloksista ja totesi niiden olevan osoituksia hyvästä ryhmä-, joukkue-, komppania- ja joukko-osastohengestä. Komentaja totesi uhkien olevan voimassa saadusta aikalisästä huolimatta. Prikaatin kiitokset komentaja esitti lääninhallitukselle, kansanedustajille, Pohjois-Karjalan päättäjille ja vaikuttajille sekä prikaatin tukijoille.

Vuoden vääpeli, luutnantti Mauno Sorsa ja avovaimo Tellervo Hakapää.

Vuoden päällikkö, kapteeni Eero Pakarinen

Palkitsemiset

KUNNIAJÄÄKÄREIKSI nimitettiin kapteeni Kauko Mölsä, luutnantti Raimo Pöyhönen, varastomestari Yrjö Ruuskanen ja puheenjohtaja Jorma Mikkonen.

VUODEN UPSEERI - yliluutnantti Pekka Romppanen

VUODEN OPISTOUPSEERI - vääpeli Jukka Ryyänen

VUODEN PÄÄLLIKKÖ - kapteeni Eero Pakarinen

VUODEN VÄÄPELI - luutnantti Mauno Sorsa

VUODEN KOULUTTAJA - vääpeli Jari Lappalainen

VUODEN HUOLTOMIES - varastotyöntekijä Hannu Romppanen

Kellon ansiokkaasta toiminnasta saivat emäntä Aira Lintunen,

asentaja Olavi Rummukainen ja asentaja Simo Ranta-Eskola.

Koulutuskilpailun voitti sissikomppania saaden haltuunsa

Ritarimaljan. Harlun Haarikan sai jääkärikomppania.

Sotainvalidien Veljesliiton Pohjois-Karjalan piiri osastoinen kiittää lämpimästi kaikkia auttajia, tukijoitaan sekä puolustusvoimia hyvästä yhteistyöstä. Toivotamme Hyvää Joulua ja Siunausta tulevalle vuodelle.

OSTA, ÄLÄ UNEKSI!

KORKKO
0%
MAX.
50.000 mk/24 kk

Nissan Sunny

*Tebo 102 hv • Tietokoneohjattu monipistesuihkutus
• Leveät turvapalkit kaikissa ovissa • Ohjaustebos-
tin • Lämmitettävät etuistuimet • Radiovalmius*

*Ei korkoa, ei käsittely-
maksua. Käsirahan
osuus vähintään 35%.
Etu voimassa toistaiseksi.*

VERTAA SUNNYA KILPAILIJOIHINSA!

	Ovh	Leasing
Nissan Sunny 1.4 Li HB 3-ov.	82.800,-	2.150,-
Ford Escort 1.4i CL 3-ov.	89.800,-	2.290,-
Opel Astra 1.4i Young 3-ov.	92.500,-	2.350,-
Toyota Corolla 1.3 FX Xi 3-ov.	91.900,-	2.300,-

VERTAA PRIMERA KILPAILIJOIHINSA!

	Ovh	Leasing
Nissan Primera 1.6 LXi 4-ov. ABS	125.800,-	2.795,-
Toyota Carina E 1.6 XLi 4-ov.	132.900,-	2.875,-
Ford Mondeo 1.6i CLX 4-ov.	125.800,-	2.850,-
Opel Vectra 1.8i GL 4-ov.	126.000,-	3.040,-

Vertailuhinnat maahantuojien ohjeistojen mukaan ilman toimituskuluja 5.11.95.

Nissan Primera

Uusi Primera on luokassaan ainoa auto, jossa on myös lukkiutumattomat ABS-jarrut vakiona.

AUTOTALO LAAKKONEN

JOENSUU Puh. (973) 163 41

LIEKSA Puh. (975) 524 611

NURMES Puh. (976) 462 210

KITEE Puh. (973) 412 331

Heinäkuun kotiuttamistilaisuudessa Jalkaväen Säätiön mitaleilla palkittiin vänrikki Simo Niiranen ja kersantti Markku Mehtätalo.

Prikaatin Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen luovutti lokakuussa killan stipendit korpraali Toni Kapaselle (oik), korpraali Marko Puustiselle ja jääkäri Antti Heiskaselle.

Palkitut

Heinäkuussa palkitut:

JALKAVÄEN SÄÄTIÖN MITALI	
Vänrikki	Niiranen Simo
Kersantti	Mehtätalo Markku
RESERVIUPSEERIPIIRIN LEVYKE	
Vänrikki	Muhonen Jaakko
RESERVIALIUPSEERIPIIRIN LEVYKE	
Kersantti	Kotilainen Jukka
KILLAN STIPENDI	
Kersantti	Tuhkanen Ville
Vänrikki	Gröhn Aki
Kersantti	Salin Jarmo
PRIKAATIN PUUKKO	
Vänrikki	Penttinen Jarno
Kersantti	Sirviö Mika
Alikersantti	Karjalainen Mika
Vänrikki	Liimatta Janne
Kersantti	Autio Jussi-Pekka
Alikersantti	Kärkkäinen Perttu
Kersantti	Yletyinen Mikko
Kersantti	Väkeväinen Harri
VIESTIKILLAN PALKINTO	
Kersantti	Räty Anssi
PIONEERIKILLAN PALKINTO	
Vänrikki	Heikkinen Eero
AUTONKULJETTAJIEN PALKINNOT	
Korpraali	Levy Marko
Korpraali	Lehto Marko
KEHITYVÄT PUOLUSTUSVOIMAT-KIRJA	
Alikersantti	Turunen Janne
KARJP:N PARAS KOKELAS	
Vänrikki	Martikainen Paavo

Syyskuussa palkitut:

JALKAVÄEN SÄÄTIÖN MITALI	
Korpraali	Korhonen Seppo
HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO	
Korpraali	Horttanainen Sami
Korpraali	Nissinen Marko

KILLAN STIPENDI

Korpraali	Saarnisaari Harri
Korpraali	Savolainen Marko
Korpraali	Venesmaa Petri

KOULUTUSRYHMISSÄ ANSIOITUNEET

Korpraali	Hytönen Sami
Korpraali	Sihvonen Jari
Pioneeri	Pirinen Janne
Jääkäri	Parviainen Jukka
Jääkäri	Tissari Markku
Korpraali	Turunen Pentti
Korpraali	Martikainen Mika
Viestimies	Lajunen Jari

PIONEERIKILLAN PALKINTO

Pioneeri	Heikkinen Jari
----------	----------------

PRIKAATIN PUUKKO

Korpraali	Vainikainen Erkki
Jääkäri	Korpelainen Sami
Jääkäri	Kontkanen Kari

Lokakuussa palkitut:

JALKAVÄEN SÄÄTIÖN MITALI	
Korpraali	Laitinen Tuomo
HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO	
Korpraali	Lemmetyinen Ahti
Korpraali	Karvinen Janne
KILLAN STIPENDI	
Jääkäri	Heiskanen Antti
Korpraali	Puustinen Marko
Korpraali	Kapanen Joni
KOULUTUSRYHMISSÄÄN ANSIOITUNEET	
Korpraali/lääkm	Immonen Jani
Korpraali/spolm	Asikainen Antti
Korpraali/vm	Ikonen Mika
PIONEERIKILTA	
Korpraali	Nousiainen Markus
PRIKAATIN PUUKKO	
Korpraali	Mykrä Olli-Matti
Jääkäri	Karvinen Hannu
Jääkäri	Parviainen Antti

Isä ja poika. Karjalan Poikien Killan puheenjohtaja Harri Hentunen kiinnitti pojalleen Antille vänrikin ruusukkeet Ylämyllyn ruokalassa pidetyssä vänrikkien ylentämistilaisuudessa.

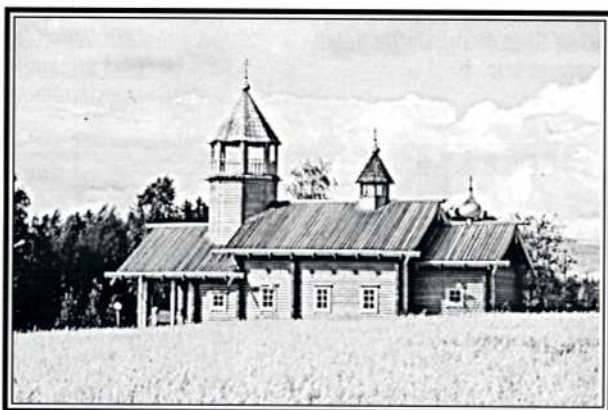
Syyskuun kotiuttamiserästä Jalkaväen Säätiön mitalilla palkittiin korpraali Seppo Korhonen.

KUMMIKUNNISTA

KONTIOLAHTI

Karjalan Jääkaripataljoonan kummikunta

Kontiolahden ortodoksinen kirkko.

Kontiolahtelainen asutus on vanhaa. Asukkaita on tullut Karjalasta jo ainakin 1400 -luvulla. 1600 -luvulla muutti pohjoisesta asujaimistoon lupsakkaita savolaisia. Niinpä on todettu esimerkiksi vuonna 1651 Kontiolahden 18:sta talosta 11 olleen savolaisten ja samalla evankelisluterilaisten hallussa muun pitäjän ollessa ortodokseja. Ortodoksien osuus on sittemmin vähentynyt ja heitä on tällä hetkellä kunnan noin 10.800 asukkaasta 500.

Oma pappi saatiin Kontiolahteen vuonna 1742 ja vuonna 1780 puinen ristikkirkko. Kontiolahden kappelikunta kuului Liperin emäseurakuntaan vuoteen 1857, jolloin perustettiin oma kirkkoherrakunta. Kontiolahti oli tuolloin todella laaja. Tästä kuntayhteydestä mm. Joensuu erotettiin vuonna 1848.

Varsinaisesti kunta perustettiin vuonna 1873. Vuonna 1922 kunnan alue ja väestö pieneni merkittävästi, kun Pielisensuu erosi omaksi kunnakseen liittyen myöhemmin Joensuun kaupunkiin.

Utrassa sijaitsi viime vuosisadalla maakunnallisestikin merkittävä teollisuuskeskus: 2 suurta raamisahaa, lasitehdas ja mylly. Alueen suurin kehittäjä oli kauppaneuvos A. J. Mustonen.

Maakunnallisestikin arvostettu valtiopäivämies ja runoilija Antti Puhakka vaikutti 1860 - 1880 -luvulla mm. kunnallishallinnon ja kansanopetuksen kehittämiseen.

Ristisaaren erottelutyömaa

Vuosisadan alkupuolelta aina 1960 -luvun loppupuolelle antoi runsaasti kesätyötä Ristisaaren erottelutyömaa Pielisjoessa. Työmaa työllisti parhaina vuosinaan noin 1.000

työntekijää. Se oli monelle lähikylän ihmiselle ja opiskelijalle vuoden ainoa ansio- paikka. On arvioitu, että miltei koko Kymäo-ajan alueen asutus rakennettiin Ristisaaren ansiomarkoilla. Syystäkin kunnan vaakuna- aiheeseen sisällytettiin vuonna 1957 uittoha-ka.

1980 luku - uuden nousun alku

1960 ja 1970 -luvulla kunta koki suuret muuttotappiot, kun lähinnä pohjois- ja itäo- sien työläis- ja pienviljelijävaltaisilta alueil- ta muuttokuormat matkasivat etelään ja län- teen.

Kunnan strategiana oli pysytellä miellyt- tävänä ja haluttuna asutokuntana ja pikku- hiljaa, kun kunta ohjaili tonttikauppoja, tu- losta alkoi syntyä.

Tukinuittoa Pielisjoella.

Noin vuoden 1980 vaiheilla, kun asu- kasluku kävi jo lähes 8.000:ssa, alkoi väestön kasvun ylämäki, jota on jat- kunut näihin päiviin.

Auringon nousun kunta

Osansa kehitykseen ovat antaneet kaksi suurta sairaalaa: Kontioniemi ja Pai- hola, sekä kaksi varuskuntaa: Pohjois-Kar- jalan Prikaati ja Pohjois-Karjalan Rajavar- tiosto. Ylivoimaisesti suurin osa kunnan asukkaista saakin toimeentulonsa palvelu- ammateista.

Kunta on panostanut tulevaisuuteen eri- laisilla elinkeino- ja atk-projekteilla. Myös luonnonkaunis Kontioniemen alue Kontio- niemessä Höytiäisen rannalla on avattu. Golf-kentän lisäksi alueella on mm. Kontio- lahden Tietopesäke, jonka tarkoituksena on aktivoida älyllistä toimintaa ja saattaa osaa- via, ympäri valtakuntaa markkinoivia tieto- työlläisiä yhteen.

Vahvimmillaan Kontiolahti on edelleen kestävä kehityksen merkeissä viihtyisänä asumispaikkana, jonne edelleen rakennetaan - näin lamankin aikana.

Osmo Turunen

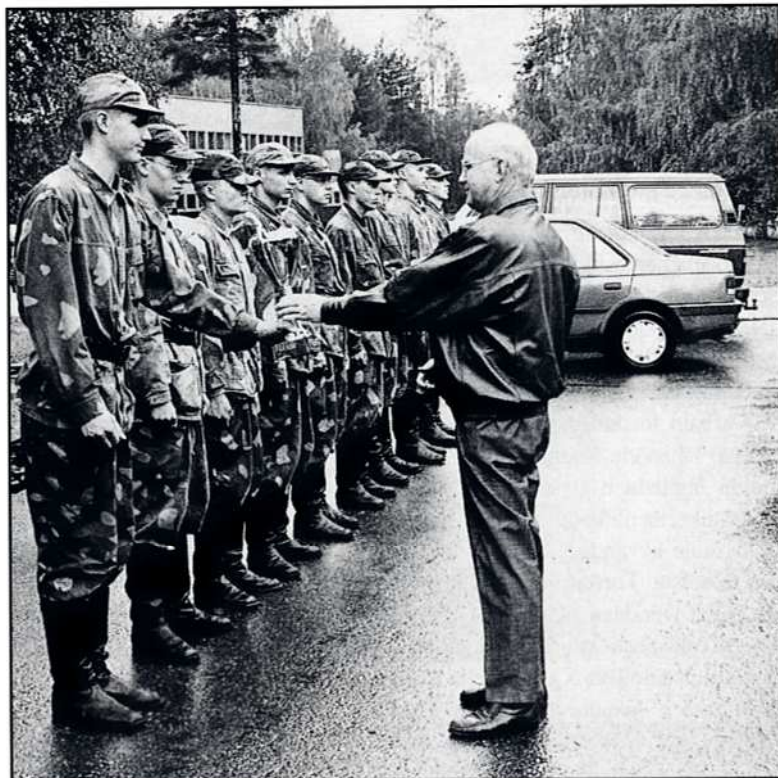
Polvijärven marssin voittajat palkittiin

Polvijärven kunnanvaltuuston 2. varapuheenjohtaja Yrjö Haaranen jakoi kunnan nimikkomarssin palkintopytyn voittaneelle Sissikomppanian tupajoukkueelle 12.8. 1993 Ylämyllyllä.

Voittaneen osaston johtajana kilpailussa toimi jääkäri Jeremias Jokiniemi.

Peruskoulutuskauden lopulla suoritetussa kilpailussa paremmuus ratkaistiin marssin, ammunnan ja tehtäväras-tien suorittamisen perusteella.

Teksti ja kuvat Yliluutnantti Tenho Ilvonen

Polvijärven kunnanvaltuuston 2. varapuheenjohtaja Yrjö Haaranen jakoi voittopokaalin ryhmänjohtajana toimineelle Jeremias Jokiniemelle.

Värmlannin vänrikit vierailulla

Vänrikit Mikael Thelander ja Jesper Nyqvist Pohjois-Karjalan Prikaatin ruotsalaisesta kummijoukko-osastosta, Värmlannin Rykmentistä vierailivat Suomessa 8.-17 kesäkuuta.

Silja Linen terminaalissa vierailun yhteysupseeri yliluutnantti Antti Virransalo otti vieraat vastaan yhdessä Ruotsin apulaissotilasasiamiehen, majuri Harry Ollisen kanssa. Vieraiden löytymisen jälkeen matka suuntautui Helsingistä Hämeenlinnaan. Siellä tutustuttiin Puolustusvoimien juhlanäyttelyyn, joka antoi vieraille kokonaiskäsityksen nykyaikaisesta ja historiallisesta materiaalista eri puolustushaarojen ja aselajien osalta.

Kapteeni Pekka Toveri Panssariprikaatista esitteli taistelupanssarivaunu T 72:n ominaisuuksia Puolustusvoimien juhlanäyttelyssä vänrikki Mikael Thelanderille.

Värmlannin vänrikit...

Prikaati esittäytyy

Keskiviikko 9. kesäkuuta käytettiin tutustumiseen Kontiorannassa. Prikaatin komentajan suorittaman esittelyn jälkeen suoritettiin kiertoaajelu Kontiorannassa ja sen lähialueilla. Päivä huipentui Höytiäisellä tapahtuneeseen uiskoajeluun ja illan saunomiseen yhdessä prikaatin komentajan kanssa.

Varhain torstaiamuna siirryttiin Ylämyllyn lähistölle seuraamaan Aliupseerikoulun oppilaiden sissiharjoitusta. Harjoituksen aiheena oli koottu hyökkäys, joka antoi vieraille hyvän kuvan suomalaisen sotilaan taidoista. Torstai oli myös ainutlaatuisen päivä vieraiden saatua seurata alokkaiden palvelukseen astumista. Lisäksi heille tarjoutui mahdollisuus keskustella Ruotsista palvelukseen saapuneen tuoreen alokkaan kanssa.

Perjantain ohjelma alkoi ampumisella jalkaväen eri aseilla luutnantti Tarmo Kososen johdolla. Tutuksi tulivat niin nykyaikaiset kuin sodanaikaiset eri jalkaväen aseet. Iltapäivä kului Kolin Erämessuilla käymiseen. Samalla tuli tutustuttua myös messuilla olleeseen prikaatin näyttelyosastoon.

Runon-ja Rajan-tiellä

Lauantain ja sunnuntain ohjelma perustui historiaan. Lauantaina vieraat pääsivät seuraamaan Kalpa-juhlan ohimarsssia Joensuussa. Nuorille ruotsalaisille kokemus oli aivan uusi johtuen ruotsalaisten historiallisesta taustasta. Sunnuntaiamuna aloitettiin kiertomatka Pohjois-Karjalan erilaisilla taistelupaikoilla ja perehdyttiin erilaisiin taistelupahtumiin aina kyseisellä paikalla.

Jääkärileirillä Taipalsaarella

Maanantaina 14. kesäkuuta matka suuntautui Jääkärileirille Taipalsaarelle. Leirillä seurattiin erilaisia jalkaväen ammuntoja, linnoittamistöitä ja panssariajoneuvojen (BTR-60, Pasi) kuljettajien koulutusta. Vieraat pääsivät omakohtaisesti kokeilemaan ampumataitojaan taisteluammunnassa ja saivat lyhyen ajotuntuman Pasi-panssariajoneuvoon. Tiistaina lounaan jälkeen matka jatkui kohti Kontiorantaa. Illalla ohjelmassa oli sotilaskodin ja Varusmiestoimikunnan yhteistyössä järjestämä huumoripitoinen alokkaiden tulojuhla.

Vänrikkien ampumataito tuli tarkastettua Noptel-ampumalaitteella luutnantti Jukka Päivisen valvovan silmän alla ja melko kovaksihan se tuli todettua.

Jääkärileiriä Taipalsaarella seurattessa vieraille järjestyi mahdollisuus ajaa Pasi-panssariajoneuvolla. Kuvassa vänrikki Jesper Nyqvist valmistautumassa ajosuoritukseen.

Koulutusta seuraamassa

Vierailun viimeisenä kokonaisuena päivänä aamupäivä seurattiin koulutusta Karjalan Jääkäripataljoonassa. Iltapäivä tutustuttiin Ylämyllyyn ja seurattiin Aliupseerikoulun asutuskeskusteluharjoitusta sekä prikaatin komentajan tulopuhuttelua Sissikompanian alokkaille. Päivän päätteeksi saunottiin Ylämyllyllä ja annettiin vieraille muistoesineet vierailusta. Torstaina vieraat aloittivat kotimatkan kohti Värmlantia.

Vierailut avartavat

Yhteistoiminta ruotsalaisen kummijoukko-osaston kanssa jatkuu vireänä vierailutoimintana. Yhteysupseerille vierailu antaa erittäin paljon uusia kokemuksia ja ennen kaikkea kehittää kielitaitoa. Kielellisiä vai-

keuksia alussa oli, mutta viimeisinä päivinä ne olivat täysin vieraita. Erikoiset ja haastavat, normaalista poikkeavat työtehtävät lisäävät myös motivaatiota normaaliin jokapäiväiseen työhön.

Kuvat ja teksti yli luutnantti Antti Virransalo

Vierailun päätteeksi eversti Pekka Ripatti luovutti vänrikeille muistoksi prikaatin puukot ja sotilassoittokunnan tuoreen äänitteen.

Puolustusvoimien komentajan tarkastus Pohjois-Karjalan Prikaatissa 7.7.1993

Amiraali Klenberg tarkasti lippukompanian Ylämyllyllä.

Tenttausvuorossa kuljetuskompanian päällikkö, kapteeni Eero Pakarinen

Amiraali ja alokas. Komentaja tutkailee palvelusoloja alokas Juha Koposelta.

Ylämyllyn korjaamon johtaja, teknikkokapteeni Onni Surakka esitteli tykkikaluston huoltoa.

Valmiuskurssilaiset Kontiorannassa

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen valmiuskurssi harjoitteli sotilaallisia taitoja Kontiorannassa 4.-5. syyskuuta. Viikonloppu toteutettiin internaattiperiaatteella - kurssilaiset myös yöpyivät varuskunnassa.

Syyskuun ensimmäinen viikonloppu säilynee 43:n kurssilaisen muistoissa mielinpainavana kokemuksena. Kontiorannan varuskuntahan oli monelle entuudestaan tuttu. Tutuilta tuntuivat myös alkajaisiksi jaetut maastopuku, lakki, nahkakintaat ja suojavaikka, mutta jotain erilaista tässä oli verrattuna kertausharjoituksiin tai varusmiespalvelukseen: -mukana oli myös kauniimman sukupuolen edustajia.

Monipuolinen koulutuspaketti

Koulutus, joka käynnistyi vaihtamalla siviilivaatteet maastopukuun ja majoittumalla panssarintorjuntakomppanian tupiin, oli hyvin suunniteltu ja erinomaisesti toteutettu.

Lauantaipäivän aiheina olivat asekäsitely (rynnäkökivääri, pistooli, kevyt konekivääri ja kevyt kertasinko), RK ammunta 3 + 3 + 5 laukausta sekä miinojen esittely. Ajoittainen vesisadekaan ei pahemmin haitannut sillä huolto toimi, lounas ja iltapäiväkahvi nautittiin ampumakatoksessa. Uutta ja ennennäkemätöntä oli viuhkamiina sekä uudenmallinen pohjamiina. Mieluusti olisi rynnäkökiväärillä ampunut enemmänkin samoin pistoolilla, mutta hyvä näinkin.

Päivällisen jälkeen olivat aiheina teltan pystytys, henkilökohtaisten suojavälineiden käyttö, pimeätähystys- ja etäisyyden määrittämisvälineiden esittely sekä uuden kenttäkeittimen esittely.

Saunan ja uinnin jälkeen alkoi upseerikerholla kurssi-ilta. Mieskuorolaulu, lausunta, visailu sekä kurssilaisten esittäytyminen muodostivat ohjelman rungon ja hyvin tun-

Ensiaputaitojakin opittiin.

tui väki viihtyvän.

Sunnuntaiaamun ohjelma alkoi klo 8.00 prikaatin komentajan PKarPr:n esittelyllä, jossa valotettiin myös tulevaisuuden näkymiä.

Ensiapukoulutuksen aiheina olivat elvytys, verenvuodon tyrehtyttäminen sekä lastoittaminen. Taitojen kertaus oli varmasti paikallaan. Mielenkiintoista oli myös kuulla, kuinka säilytetään toimintakyky ääriolosuhteissa.

Viimeisenä aiheena oli viestikoulutus, jossa tutustuttiin sanomalaiteeseen ja vaikkei meistä vielä varsinaisia virtuoosia tullutkaan, niin sanomia lähetettiin, saatiin ja kuittailtiin.

Kuva Puolustusvoimien toiminnasta

Kaiken kaikkiaan viikonlopun koulutuspaketti oli erittäin antoisa. Lyhyessä ajassa jaettiin alustavat valmiudet aseiden, suoja- ja viestivälineiden käsittelyyn, kerrattiin jokaiselle välttämättömiä ensiaputaitoja sekä saatiin kuva nykyisestä varusmieskoulutuksesta.

Sanomalaite kiinnosti kaikkia.

Joensuun lentoryhmästä

uusi yhteistyökumppani

Pohjois-Karjalan voimakkaan maanpuolustushengen lujittamiseksi ja konkreettisten yhteistyömuotojen saavuttamiseksi on herännyt ajatus yhteistoinnista Joensuun lentoryhmän ja Pohjois-Karjalan Prikaatin välillä.

Ideana on se, että Joensuun lentokentällä toimiva varsin voimakas ja monipuolinen konekanta lentäjineen olisi Prikaatin käytössä tarvittaessa. Tästä on virinnyt keskustelu toiminnanjohtaja Paavo Niemisen aloitteesta. On perustettu Joensuu lentoryhmä, johon kuuluvat

myös laskuvarjourheilijat luutnantti M. Sorosan johdolla. He kävivät lentoryhmän puheenjohtajan, insinööri Erkki Hartikaisen seurassa esittelemässä asiaa jatkoneuvotteluja varten eversti Pekka Ripatille, joka näki Hartikaisen esittelemän asian maassamme harvinaisena, monipuolisena, sotilaallisen

koulutuksen kannalta mielenkiintoisena ja jatkoneuvottelujen arvoisena.

Prikaatille jätettiin asiasta kirjelmä komentajan virkahuoneessa, josta tilaisuudesta kuvamme. Kuvassa vas: Mauno Sorsa, Paavo Nieminen, Erkki Hartikainen ja Pekka Ripatti.

Killan hallitus ja valtuuskunta vuonna 1994

KILLAN HALLITUS V. 1994

Aluepäällikkö	Jorma Mikkonen, puheenjohtaja
Majuri	Reino Laakkonen, varapuheenjohtaja
Toimistosihtööri	Leena Piiparinen, sihteeri
Luutnantti	Heikki Rosenius, tiedotussihteeri, lehden toimitussihteeri
Everstiluutnantti	Hannu Koskinen, lehden päätoimittaja
Talouslyliluutnantti	Jari Nousiainen, taloudenhoitaja
Kapteeni	Jari Enberg
Sotilaskotisisar	Riitta Broman
Viestittäjä	Eeva Heiskanen
Toimitusjohtaja	Harri Hentunen
Opettaja	Simo Jääskeläinen
Sotilaskotisisar	Pirjo Leppänen
JR 9 Killan edustaja	Urpo Kupiainen
Pankinjohtaja	Jorma Partio
Yliluutnantti evp	Pauli Reinikainen

KILLAN VALTUUSKUNTA V. 1994

Johtaja	Aimo Hoikkala, puheenjohtaja
Johtaja	Kyösti Toukonen, varapuheenjohtaja
Kauppaneuvos	Väinö H Broman
Everstiluutnantti	Osmo Eskola
Everstiluutnantti	Niilo Haantio
Toimitusjohtaja	Eino Helander

Rehtori	Eero Hintikka
Yliluutnantti	Seppo Jalonen
Everstiluutnantti	Lauri Jokinen
Talusojohtaja	Hannu Karjalainen
Toimitusjohtaja	Ahti Karttunen
Kenttäsihteeri	Kosti Kettunen
Everstiluutnantti	Martti Kummunmäki
Ylivääpeli	Seppo Hyttinen
Filosofian maisteri	Terho A Könönen
Myyntipäällikkö	Kari Kähkönen
Sotilasmestari	Erkki Nevanen
Toimitusjohtaja	Jorma Norppa
Everstiluutnantti	Seppo Pesonen
Johtaja	Seppo Piirainen
Sotilaskotisisar	Satu-Marja Pulkkinen
Kapteeni	Veikko Rantasalo
Rakennusmestari	Eero Reijonen
Eversti	Pekka Ripatti
Sotilasmestari	Rainer Rosenius
Toiminnanjohtaja	Kari Sallinen
Toimitusjohtaja	Hannu Saharinen
Toiminnanjohtaja	Risto Savolainen
Toimitusjohtaja	Eino Tenhunen
Kapteeni	Aimo Turunen

KILTAKUULUMISIA

35 VUOTTA

POHJOIS-KARJALAN

PRIKAATIN KILTA

Killan lippua naulaamassa

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan lipun naulaus- ja vihkimistilaisuus pidettiin 19.11. Kontiorannan sotilaskodissa. Näin 35 vuotta täyttävä Kilta juhlisti syntymäpäiviään. Naulauspuheen piti Killan kunniapuheenjohtaja Simo Jääskeläinen ja lipun vihki kenttärovasti Heikki Holkeri.

Killan puheenjohtajan tyylinäyte...

Lipun on valmistanut Taideompelimo Timo Piironen Kuhmoisista. Lippu on Viipurin Rykmentin lippu, joka on ollut Killan lippuna vuodesta 1963. Nyt vihittiin uudistettu lippu tuulussa ja tuiskussa haalistuneen tilalle.

Lippu on sininen, jolla kahdeksan (8) keskipisteestä säteittäisesti kulmia ja sivujen keskipisteitä kohti lähtevää valkoista liekkiä. Keskellä männynoksisista muodostetun seppeleen ympäröimä Viipurin läänin vaakuna.

Isänmaan asialla

Naulauspuheen keskeisenä teimana oli lipun yhdistävä voima. Kunniapuheenjohtaja totesi lipun koonneen taistelevan joukon ja osoittaneen etenemissuunnan. "Kutsukoon tämä lippu kokoon niitä naisia ja miehiä, nuoria ja vanhoja, jotka rehellisellä työllä haluavat tätä maata rakentaa, joille kotiseutu on rakas ja isänmaamme vapaus kallis asia. Johdattakoon se heitä oikeamielisyyden ja ahkeruuden tietä. Kertokoon tämä lippu nouseville polville isien ja äitien arvokkaasta perinnöstä, jonka olemme saaneet vaalittavaksemme, ja jonka jätämme

seuraaville polville", lopetti Jääskeläinen puheensa.

Kaksikymmentäyhdeksän naulaa

Lipun ensimmäisen naulan löi Maanpuolustuskiltojen Liiton puheenjohtaja Erkki Inkinen. Killan perustajajäsenistä olivat lippua naulaamassa sotilasmestari Toivo Tenhonen ja kenttäsihteeri Kosti Kettunen. Muut naulaajat olivat läheisesti killan kanssa toimivien yhteisöjen ja yritysten edustajia. Killan lipun naulaajat naulausjärjestyksessä:

Puheenjohtaja Erkki Inkinen
Eversti Jouko Hälvä
Eversti Pekka Ripatti
Eversti Toivo Juntunen
Kauppaneuvos Väinö H Broman
Kauppaneuvos Olavi Nupponen
Toimitusjohtaja Eino Tenhunen
Professori Veijo Saloheimo
Puheenjohtaja Harri Hentunen
Kunniapuheenjohtaja Simo Jääskeläinen
Valtuuskunnan pj Aimo Hoikkala
Valtuuskunnan vpj Kyösti Toukonen
Everstiluutnantti Terho A Könönen
Kenttäsihteeri Kosti Kettunen
Everstiluutnantti Hannu Koskinen

Majuri Asko Kohvakka
Everstiluutnantti Lauri Jokinen
Puheenjohtaja Viljo Nyman
Puheenjohtaja Satu-Marja Pulkkinen
Varapuheenjohtaja Reino Laakkonen
Toimitusjohtaja Hannu Saharinen
Sotilasmestari Toivo Tenhonen
Everstiluutnantti Osmo Eskola
Sotilasmestari Erkki Nevanen
Sotilaskotisisar Riitta Broman
Toimistos sihteeri Leena Piiparinen
Luutnantti Heikki Rosenius
Jääkäri Kimmo Räsänen
Puheenjohtaja Jorma Mikkonen

Uusi ansioristi

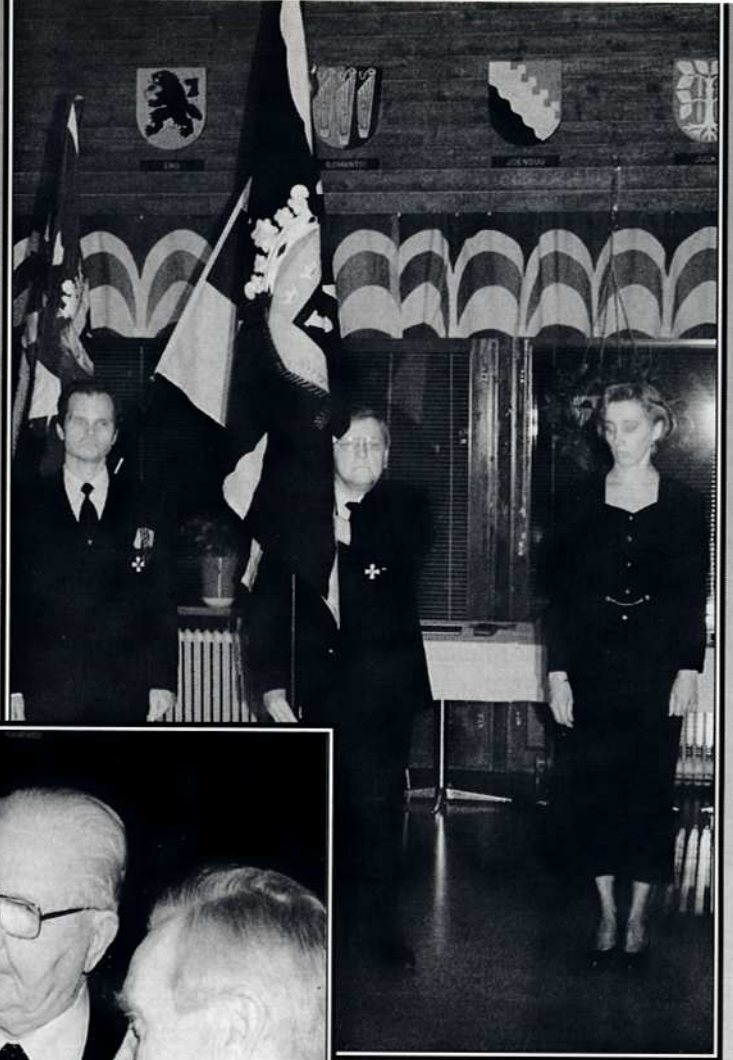
Juhlan yhteydessä jaettiin Killan ensimmäiset ansioristit. Sen valmistustyöstä vastaa Joenkulta. Ristin saivat:
Opettaja Simo Jääskeläinen
Aluepäällikkö Jorma Mikkonen
Sotilasmestari Toivo Tenhonen
Eversti Pekka Ripatti
Majuri Reino Laakkonen
Johtaja Aimo Hoikkala
Kauppaneuvos Väinö H Broman
Kauppaneuvos Olavi Nupponen
Yliluutnantti Pauli Reinikainen
Toiminnanjohtaja Kari Sallinen
Kapteeni Aimo Turunen

Maanpuolustuskiltojen Liiton Hopeisen ansioristin saivat: Riitta Broman, Harri Hentunen, Hannu Koskinen, Pirjo Leppänen ja Leena Piiparinen. Pronssisen ansioristin saivat Eeva Heiskanen, Jari Nousiainen ja Heikki Rosenius.

Päätössanoissa Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen esitti kiitokset Pohjois-Karjalan Osuuskaupalle, Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuralle, kauppaneuvos Väinö H Bromanille, Joenkulta Oy:lle ja Pohjois-Karjalan Prikaatille merkittävästä tuesta killan toiminnalle.

Naulauspuheen piti Killan kunniapuheenjohtaja Simo Jääskeläinen.

Lipunkantajana Pauli Reinikainen, lippuvartiossa Eeva Heiskanen ja Aimo Turunen.

*Lipun luovutti Maanpuolustus-
killojen Liiton pu-
heenjohtaja Esko
Inkinen.*

*Veteraanimiehetä
vasemmalta Terho A
Könönen, Toivo Ten-
honen ja Viljo Nyman*

Komeasti kajahti Karjalaisten laulu

Killan Ansioristin saajien tyylikäs rivistö

Perinteitä, perintöä ja yhteistyötä

Jokin aika sitten oli jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth vieraana Anna-Kaisa Hermusen televisio-ohjelmassa. Jämähästi ja suorapuheisesti, kuten aina tämä meidän kaikkien kunnioittama sotiemme sankari toi julki mielipiteitään isänmaasta, itsenäisyydestä ja velvollisuudestamme ja oikeudestamme puolustaa ja tarvittaessa jopa taistella niiden puolesta. Kenraali kohdisti sanansa niin nykyisille kuin tulevillekin päättäjille. Toivoa vain sopii, että mahdollisimman moni nuori kuuli nämä suoraselkäisen suomalaissoturien terveiset, jotka hän meille perinnöksi ja vaalittavaksi jätti.

Viime aikoina on lisääntyvässä määrin eri foorumeilla puhuttu ja kirjoitettu sotiemme veteraanien vanhenemisesta johtuvasta lisääntyvästä avun tarpeesta, niin eri yhteistoiminnan alueilla kuin perinnetyössäkin. Veteraanit kantavat oikeutetusti huolta muun muassa siitä, että heitä avustettaisiin muistelmien, muistiinpanojen, perinne-esineiden ja muun perinneaineiston keruussa ja tallentamisessa. Tällä hetkellä veteraaneja on elossa 195 000 miestä ja 53 000 naista, keski-ikä ollessa 75 vuotta. Vuonna 2000 on elossa arviolta 140 000 veteraania.

Tiedän, että monella taholla on tehty suunnitelmia yhteistyöstä veteraanien kanssa. Keskeisenä perustana on eri veteraaniryhmittymien pyrkimys antaa kansalaisille, myös nuorille, asiallista tietoa sodistamme ja niiden veteraaneista sekä edistää heidän yhteisiä etuja. Veteraanit pyrkivät varmistamaan sen, että jäsenten ikääntyessä ja jäsenmäärän pienentyessä heidän elinolojensa tukemisesta ja perinteidensä vaalimisesta olisi huolehtimassa tuki- ja perinnesäätiöitä ja -yhteisöjä.

35 VUOTTA
POHJOIS-KARJALAN
PRIKAATIN KILTA

Jorma Mikkonen,
puheenjohtaja

Maanpuolustuskiltojen liitto, Reserviupseeriliitto ja Reservin Aliupseerien Liitto ovat muun yhteistoiminnan lisäksi perustaneet järjestö- ja perinnetoimikunnan. Yhtenä sen tärkeimmistä tehtävistä on nimenomaan sotiemme ve-

teraanien ja kyseisten liittojen yhteistyön lisääminen.

Jo mainitun perinnetyön lisäksi yhteistyön alueita voisivat olla muun muassa yhteiset tilaisuudet ja niihin osallistuminen, keskinäinen tiedottaminen, yhteiset kunnianosoitukset sankarivainajien haudoille ja muistomerkeille sekä järjestelyapua koskien juhla- ja muiden tilaisuuksien kuljetus-, huolto-, liputus ja muita järjestelyjä. Unohtaa ei myöskään pidä lähimmäisen tukea ja sen eri muotoja sekä avustamista varainhankinnassa. Viimeisen iltahuudon koittaessa me nuoremmat voimme tarvittaessa auttaa hautajaisjärjestelyissä kuten lippuvartiassa ja arkun kantamisessa.

Reserviupseeriliitto on jo käynnistämässä yhteistyötä veteraaniryhmittymien kanssa. Tiedän, että kaikki kolme edellämainittua liittoa jäsenjärjestöineen haluavat olla tässä toiminnassa mukana. Yhteistyötä on kuitenkin tehtävä kaikkien sotiemme veteraaniryhmittymien kanssa ja niiden hyväksi. Tähän pyrkii myös reserviläisjärjestöjen ja kiltojen perustama järjestö- ja perinnetoimikunta.

Oman kiltamme osalta voitaneen todeta, että me käynnistimme tämän perinteitä, perintöä ja yhteistoimintaa vaalivan

työn silloin kun ryhdyimme yhdessä Jalkaväkirykmentti 9 Kilan kanssa miettimään ja sitten myös toteuttamaan kiltojemme yhteistyötä. Tästä meidän on hyvä jatkaa eteenpäin.

Maanpuolustusjuhla Ilomantsissa

- Vain oma itsenäinen puolustuksemme takaa tulevien sukupolvien turvallisuuden. Se vaatii taloudellisia uhrauksia, mutta takaa maamme riippumattomuuden. Se on ainoa mahdollinen, jos haluamme kunnioittaa veteraanisukupolvien uhrauksia. Näin totesi Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja eversti Jouko Hälvä juhlapuheessaan, jonka hän piti JR 9 Killan ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan järjestämässä maanpuolustusjuhlassa Ilomantsissa 26.9.1993.

(eversti Hälvän puheen lyhennelmä on seuraavalla sivulla)

Maanpuolustusjuhla oli yleisömenestys, sillä kunnanviraston Kalevala-sali täyttyi ääriään myöten juhloväkeä. JR 9

Killan puheenjohtaja Viljo Nyman totesi tervehdyspuheessaan muun muassa, että meidän sukupolven veteraanit tietävät parhaiten, mitä sota merkitsee. Me tulimme myös tietämään mitä sodan jälkeen tapahtui ponnisteltaessa oman elämän ja perheen puolesta ja siinä sivussa maksamaan sotakorvauksia ja auttamaan 400.000 siirtoväkeen kuuluvaa. Sodan jälkeen me olimme myös henkisesti maahan lyötyjä. Varsinkin 60- ja 70-luvulla meidät tehtiin suorastaan rikollisiksi, kun olimme uskaltaneet puolustaa isänmaatamme. Tänään on toisin. Nyt myös nuoriso ymmärtää antaa arvoa itsenäisyystaistelullemme. Yleisesti myös myönnetään, että vain aseina pystyimme itsenäisyytemme säilyttämään. Tosin se taistelu ja se tie oli äärimmäisen raskas, totesi Viljo Nyman.

Tilaisuuden alussa lähetettiin Viljo Kukosen, Veikko Määttäsen ja Pauli Reinikaisen muodostama seppelipartio viemään kiltojen tervehdyksen kaatuneille sankarivainajille.

Kuten Karjalaan sopiikin oli juhlan muu ohjelma puheiden lisäksi varsin musiikkipitoista. Lisää ryhdikkyyttä hyvähenkiseen tilaisuuteen antoi Karjalan Sotilassoittokunta, joka musiikkiluutnantti Ahti Huuskon johdolla esitti Kilpisen säveltämän JR 9:n marssin, Sibeliuksen Jääkärien marssin sekä Sam Sihvon musiikkia. Ilomantsin Mieslaulajat

esiintyivät Marja Jäppisen johdolla. Tuuladus Kalevalan laulu- ja soittomailta saatiin Heini Kontturi-Kempin kantele-esityksestä. Tilaisuuteen sopivia ja vaikuttavia runoja lausui everstiluutnantti Hannu Koskinen. Juhlan päätössanoissa prikaatin killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen totesi järjestävien kiltojen lähtökohtien eroavuuden, mutta samalla myös sen isänmaallisen hengen, jossa nämä kaksi kiltää tekevät yhteistyötä. Prikaatin killan yksi tärkeä tehtävä on prikaatin ja sen varusmiesten hyväksi työskenteleminen. Toisena, myös tärkeänä tehtävänä on prikaatin ja sen täydennysalueen väestön toisiinsa lähentäminen. Mikkonen uskoikin, että tämänlaatuiset maanpuolustusjuhlat ovat paikallaan ja edesauttavat lähentämistyön onnistumista.

Jorma Mikkonen

35 VUOTTA

POHJOIS-KARJALAN

PRIKAATIN KILTA

Kiltasisarhuivi

Joko Sinun kiltasi sisarilla on kiltasisarhuivi?

MPKL:n hallitus on vahvistanut kaikkia kiltasisaria yhdistäväksi symboliksi taiteilija Marja Kurjen suunnitteleman 90x90cm silkkihuivin. Se on laadukas arkeen ja juhlaan sekä moneen asuun sopiva. Kiltasisarhuivin hinta on 195 mk ja niitä saa Maanpuolustuskiltojen liitosta, puh. 491 492. Huivi sopii myös arvokkaaksi lahjaksi kiltasisarelle.

Maanpuolustukseen uhrattavilla varoilla

ostetaan turvallisuutta - säästöillä turvattomuutta

**Pohjois-Karjalan
sotilasläänin komentajan,
eversti Jouko Hälvän puhe
JR 9:n Killan ja PKarPr:n Killan
järjestämässä maanpuolustus-
juhlassa Ilomantsissa
26.9.1993**

SOTILAALLISEN MAAN- PUOLUSTUKSEN OSUUS

Maanpuolustukseen uhrattavien valtion varojen määrä on laman aikana käydyissä keskusteluissa otettu useasti esille. Milloin poliitikot, milloin virkamiehet ovat väläytelleet puolustusbudjettia. Hornet-kaupat ja muut sotavarustehankinnat ovat olleet tulinjalla. Usean vuoden ajalle myönnettyjä tilausvaltuuksia on kuulijoita koskellen rinnastettu surutta tämän hetken sosiaali- ja terveydenhuoltotarpeisiin. On jätetty mainitsematta, etteivät vuosille 1992-2000 myönnetty torjuntahävittäjä määrärahat missään tapauksessa pysty tasapainoittamaan vuoden 1994 talousarviota. On jätetty mainitsematta, etteivät alle 5 % valtion menoista olevat sotilaallisen maanpuolustuksen menot edusta kuin murto-osaa pankkituen suuruudesta. On jätetty mainitsematta, että tässä maassa kuluvan vuoden tulo- ja menoarviossa sotilaalliseen turvallisuutemme uhrataan alle yhdeksän miljardia markkaa, kun esimerkiksi sosiaaliseen turvallisuuden terveydenhuolto mukaanlukien käytetään lähes 52 miljardia markkaa.

Sotilaallisen maanpuolustuksen osuus valtion menoista on laskenut viimeisen kymmenen vuoden aikana jatkuvasti. Näin on tapahtunut 1980 -luvulla vallinneesta noususuhdanteesta huolimatta. Nyt laman puristuksessa puolustusvoimien on supistettava henkilöstöään ja lakkautettava varuskuntiaan julkisten menojen karsimiseksi. Olisi oikeudenmukaisempaa kohdistaa supistamisvaatimukset niille aloille, missä henkilöstöä ja varojen käyttöä on hyvinä vuosina lisätty. Olisi tehokkaampaa leikata suuria määrärahoja kuin pieniä. Vähästä ei paljoa pystytä ottamaan. Pahimmillaan voi käydä niin, että puolustusvoimat tehokkaana organisaationa ehtii ainoana hallinnonalana toteuttamaan käsketyt supistukset ennen seuraavaa nousukautta. Joku muu, vähemmän tehokas valtionhallinnon toimiala saattaa aikansa viivytelyään selvitä täysin ilman supistuksia.

Voi myös käydä niin, että muodikkaiden uusien toimintojen, kuten esimerkiksi

metsien lehtojen, valkoselkätikköjen kallioiden, soiden ja rantojen suojeluun kyllä riittää varoja, vaikka valtio ei pystyisikään samaan aikaan takaamaan kansalaisten turvallisuuteen liittyvän valtio-opillisen perustehtävänsä täyttämistä.

Se, että kuluvan vuoden tulo- ja menoarvion mukaan maanpuolustusmenot pienenevät 8 % samalla kun koko menoarvion loppusumma on kasvanut, ei ole uutta. Suomessa puolustusvoimat ovat koko itsenäisyyden ajan tottuneet toimimaan minimivoimavaroin.

TUNNUSTETAANKO TARPEET ?

Kautta koko itsenäisyytemme ajan on poliittikköjemme joukossa ollut henkilöitä, joilta on puuttunut kyky nähdä maanpuolustuksen eteen tehtyjä uhrauksia sijoituksena tulevaisuuteen. On ollut niin paljon helpompaa kulkea päivänpoliittisten muotivirtausten mukana ja osoittaa uusia varoja milloin minkäinlaisiin hankkeisiin. Vain osa poliitikoistamme on ymmärtänyt maanpuolustuksen merkityksen ja vaalinut myös määrärahakysymyksissä sitä perintöä, jonka sotiemme veteraanit ovat myöhemmille sukupolville jättäneet. Vain osa poliitikoistamme on ymmärtänyt, että hyvin hoidettua maanpuolustusta on tarvittu ja tarvitaan itsenäisyytemme takauksena ja että vain itsenäinen kansakunta voi todella vaikuttaa moniin hyviin asioihin, kuten rauhan ylläpitoon ja turvaamiseen, nälän vähentämiseen maailmasta tai maapallomme säilymiseen elinkelpoisena, pienemmistä ja vaatimattomammista tavoitteista puhumattakaan.

Suomi on yhä Venäjän naapuri. Suuri Venäjä on kommunismin romahduksen myötä joutunut arvaamattomaan tilaan. Taloudellisesti, poliittisesti ja sotilaallisesti

maa kulkee yhä hyvin lähellä hallitsematonta kaaosta. Maailman syvin elintasokulku on maamme itärajalla.

Suomalaisten turvallisuusajatuksen muokkauksena olisi idässä rauhallinen, demokraattinen kehitys. Kansalaistemme turvallisuus on kuitenkin varauduttava takaamaan myös silloin, jos Venäjän tilanne kehittyä huonojen vaihtoehtojen mukaisesti.

EY:N VAIKUTUS

Läntisessä Euroopassa yhdentymiskehitys on hidastunut, mutta jatkuu edelleen. Toistaiseksi ei tiedetä, millaisia muotoja sotilaallinen yhteistyö EY:n puitteissa tulee saamaan. Maamme on kuitenkin jäsenhakemuksensa yhteydessä esittänyt puolustuspoliittiseksi lähtökohdaksi käsitteen itsenäinen puolustus. Se tarkoittaa käytännössä sitä, että haluamme ilman ulkopuolisia itse huolehtia maamme puolustamisesta kaikissa tilanteissa. EY:n kannalta ei suinkaan ole yhdentekevää kuinka tehokkaasti valmistaudumme puolustamaan maatamme. Suomen liittyessä EY:n jäseneksi yhteisön itäisen maaran pituus kaksinkertaistuu. Puolet EY:n itärajasta on tuolloin Suomen ja Venäjän välistä rajaa.

Nykyhetki ei aseta meille yhtään pienempiä turvallisuusvaatimuksia kuin mitä olemme lähihistoriassamme kohdanneet. Voidaan jopa perustella väitettä, että kylmän sodan jälkeisessä Euroopassa pienten valtioiden vastuu omasta turvallisuudesta

taan on suurempi kuin aikaisemmassa asemellessä, jossa supervaltojen johtamat sotilasliitot takasivat toistensa pelossa Euroopan rajojen muuttumattomuuden.

TÄHTÄYS TULEVAISUUTEEN

Maamme tämänhetkinen puolustuskyky on hyvä. Materiaalinen tilanne, reservimme koulutustaso ja maanpuolustustahto ovat korkealla tasolla. Maanpuolustus on kuitenkin toiminta-ala, jossa nyt tehtävät päätökset vaikuttavat koko painollaan vasta 5 - 10 vuoden kuluttua. Nyt tehdyillä taloudellisilla uhrauksilla me ostamme lapsillemme turvallisuutta. Nykyisessä turvallisuuspoliittisessa tilanteessa kukaan meistä ei tiedä, millaisessa Euroopassa me asumme kymmenen vuoden kuluttua.

Olemme maanpuolustuksen perusratkaisujen osalta tien haarassa. Valittavanaamme on kaksi mahdollisuutta. Joko huolehdimme edelleen itsenäisesti puolustuksestamme tai jättäydymme muiden, ilmeisesti EY:n tuen varaan.

Ensin mainittu ratkaisu edellyttää puolustusbudjettimme säilyttämisen vähintään viime vuosien tasolla. Jälkimmäinen ratkaisu puolestaan edellyttää luottamusta siihen, että eurooppalaiset todella ovat kiinnostuneita sitoutumaan suomalaisten isänmaan puolustamiseen kaikissa tilanteissa.

Vain ensin mainittu ratkaisu on mahdollinen, jos haluamme kunnioittaa veteraanisukupolven uhrauksia. Vain ensin mainittu ratkaisu takaa myös tulevien sukupolvien turvallisuuden. Vain itsenäinen puolustus on turvallinen. Itsenäinen puolustus vaatii meiltä taloudellisia uhrauksia, mutta takaa myös riippumattomuutemme. Nyt ei ole aika supistaa itsenäisen puolustuksen perusedellytyksiä.

35 VUOTTA

POHJOIS-KARJALAN

PRIKAATIN KILTA

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSKOULUTUKSEN KURSSISUUNNITTELUA VUODELLE 1994

- * Turvakurssi 5 Pyhäselässä 2.-24.2.1994
- * Lisäkurssi 1 (nuorten "Puolustus 94") Joensuussa 11.-12.2.1994
- * Erikoiskurssi 1 Onttolassa 25.-29.3.1994
- * Lisäkurssi 2 (Erä- ja sissitaidot) Lieksassa 13.-14.5.1994
- * Turvakurssi 6 Outokummussa 17.8.-7.9.1994
- * Valmiuskurssi 2 Kontiolahdella 31.8.- 21.9.1994
- * Lisäkurssi 3 (Erä- ja sissitaidot) Tohmajärvellä 15.-16.10.1994

Vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta kiinnostuneita kiltalaisia kehoitetaan hakeutumaan em. kursseille. Lisätietoja saa killan puheenjohtajalta Jorma Mikkoselta os. Pönkäniementie 27 80910 Kulho, puh 973-891 441.

JR 9 KILTA RY

juhli 30-vuotista taivaltaan

Seppeleenlaskun marsalkka Mannerheimin hautapaadelle suorittivat vas. Veikko Pihlajamäki, Jaakko Simola ja Toivo Suutarinen.

JR 9 Kilta ry vietti toimintansa 30-vuotistaapahtumaa 9.10.1993 Helsingissä. Itse asiassa killan toiminta on jo alkanut viisikymmenluvulla, mutta rekisteröinti tapahtui 30 vuotta sitten. Perinteitä noudattaen juhla alkoi hartaustilaisuudella Tuomiokirkon kryptassa. Aluksi seurakunnan vt kappalainen Maire Vermasvuori selosti Tuomiokirkon historiaa. Puhheen piti kiltaveljemme arkkipiispa Mikko Juva. Hän palautti mieliin ne vaikeudet, jotka nykyama on nostanut esille ja joita me viisikymmentä vuotta sitten saimme kokea vielä vaikeimmissa olosuhteissa ja teimme sen, minkä olimme velvolliset tekemään. Hartaustilaisuus päättyi teologian tohtori Jouko Sihvon juhlalliseen loppusiunaukseen.

Säätytaloön tutustumisen jälkeen siirryimme Hietaniemen hautausmaalle, jossa rivistönä marssimme laskemaan seppeleen Sankariristille ja Suomen marsalkan hautapaadelle. Sankariristin seppeleenlaskijoina olivat killan pj Viljo Nyman, Veikko Vuorela ja Esko Tiilikainen. Mannerheimin seppeleen laskivat kunniapuheenjohtajat Jaakko Simola ja Toivo Suutarinen sekä kunniajäsen Veikko Pihlajamäki. Myös kiltaveli Leo Tarkion haudalle laskettiin kukkalaite. Sa-

manakaisesti laskettiin kukkalaite Lahden vanhalla hautausmaalla kunniapuheenjohtaja Pentti Veijolan haudalle.

Juhlalounas oli Kampin palvelukeskuksessa, jossa osanottajia oli satakunta henkilöä. Varsinainen 30-vuotisjuhla oli juhlasalissa. Kaartin soittokunnan esitettyä JR 9 marssin ja Muistoja Pohjolasta, piti killan tervehdyspuheen killan pj Viljo Nyman luoden lyhyen katsauksen killan historiaan ja sen saavutuksiin erityisesti kohdistettuna avun tarpeessa oleviin veljiimme ja heidän perheilleen sekä kuntoutukseen. Katajonkan peruskoulun oppilaskuoro musiikinopettaja Marja Ilolan johdolla ilahdutti sotaveteraaneja laulamalla kolme laulua. Suomen Sotaveteraaniliiton pj Simo Kärävän juhlapuheen johtavana ajatuksena oli sodas-

sa koetun aseveljeyden jatkuminen rauhantilankin vallitessa.

Puolustusvoimain tervehdyksen esitti Helsingin Sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Raimo Jokinen. Eversti Pekka Ripatti esitti Pohjois-Karjalan Prikaatin tervehdyksen. Maanpuolustuskiltojen liito sekä Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan tervehdykset esitti puheenjohtaja Jorma Mikkonen. Kiltamme kunniajäsen Väinö H Broman muisti kiltaamme jälleen rahalahjoituksella.

Kilta-ansiomitali luovutettiin seuraaville: Mikko Juva, Lauri Lehto, Veikko Määtänen, Veikko Pihlajamäki, Pekka Romppanen ja Onni Räsänen. Kultainen ansiomerkki seuraaville: Juho Jormanainen, Erkki Launo, Nasti Netsäinen, Esko Tiilikainen, Matti Stenberg, Veikko Vuorela, Toivo Kontturi, Aimo Pesonen, Kauko Olli, Ahti Vuorensola ja Pentti Syrjä.

Juhla päättyi Sillanpään marssilauluun. Juhlapäivän päätteeksi oli järjestetty iltajuhla Suomalaisella Klubilla, jossa kiitospuheen piti kenraalimajuri Sami Sihvo.

Bruno Ryynänen

Päiväjuhlan yleisöä.

35 VUOTTA

POHJOIS-KARJALAN

PRIKAATIN KILTA

Ventti porukka

vieraili Pohjanmaalla

Ventti porukka koossa.

Ventti porukka, Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kiltaveljiä, osa vaimoineen, vieraili 7-8.8.1993 Pohjanmaalla. Kohteina oli Vaasan Rannikkopatteristo sekä Seinäjoella sijaitseva Suojeluskunta- ja Lotta-Svärd-museo sekä Ilmailumuseo Tikkakoskella. Matka oli kaikkiaan mieliinpainuva ja mielenkiintoinen. -Tuo ventti ei suinkaan tarkoita "venttiä" porukkaa, vaan lukumäärää. Meitä oli tasan 21, ei yhtään yli eikä yhtään vähempää. Kaikki olivat virkeällä ja iloisella mielellä koko kahden vuorokauden matkan ajan. Linjakkaa luotsasi kiltaveli Reijo Huusko ja matkanisännän tehtäviä hoiti ansiokkaasti kiltamme varapuheenjohtaja Reino Laakkonen. Matkalaisten esittelyn suoritti puheenjohtajamme Jorma Mikkonen.

Vaasassa sotilasperinteitä 1300-luvulta lähtien

Ansiokkaana oppaanamme Vaasan Rannikkopatteristossa toimi koulutus- ja järjestelytoimiston päällikkö, majuri Jan-Erik Juslin, joka kertoi kaupungilla olevan sotilasperinteitä aina 1300-luvulta lähtien. Itse kaupunki on perustettu 1600-luvulla.

Vaasan Rannikkopatteristo tuli kaupunkiin 1964 ja viettää ensi vuonna 30-vuotisjuhliansa. Patteristo on sekin niihin uhanalaisiin, lopetettaviin joukko-osastoihin kuuluva varuskunta. Poliittiset päättäjät kuin myös siviilit ovat kuitenkin estäneet sen toistaiseksi. Varuskunta sijaitsee kauniilla paikalla keskellä kaupunkia ja alue on museoviraston suojelema. Patteristo vaalii jääkäriperinnettä kaupungissa. Majuri Juslinin opastuksella suoritettiin myös kiertojelu, jonka aikana tutustuttiin itse kaupunkiin ja sen pitkään historiaan. Katsottiin Jääkärien perinneyhdistyksen tuottama elokuva Suomen Jääkärit. Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen ojensi majuri Juslinille muistolahjaksi Sotiemme muistolautasen.

Majuri Juslinin opastuksella retkeläiset tutustuivat Vaasan Rannikkopatteriston ja Vaasan kaupungin historiaan.

Lauantain ja sunnuntain väliseksi yöksi majoituttiin hotelli Waskiaan, nautimme sen antimista ja aamu-uimme kylpylä-paratiisi Tropiclandiassa ja jatkoimme sitten "perhepotretin" oton jälkeen kohti Seinäjokea ja siellä sijaitsevaa suojeluskunta- ja Lotta-Svärd-museota. Matkamme kävi kotia kohti Tikkakoskella sijaitsevan Keski-Suomen Ilmailumuseon kautta, jossa saatiin kuva Ilmavoimiemme ensimmäisestä lentokoneesta nykyiseen suihkukonekauteen saakka. Olihan siellä esillä Kontiolahden Jakokoskella rakennettu Taivaankirppukin, joka tosin ei ole käynyt ilmassa.

Kotimatkan aikana käväistiin myös vilkaisemassa Isonkyrön vanhaa kirkkoa sekä Napuen taistelumuistomerkkiä, joka liittyy Isonvihan aikaiseen Pohjansotaan. Lasilandiassa pysädyttiin aterioitsemaan ja katsottiin Jani Sievisen EM-uintia.

Tämän jutun kirjoittamisen jälkeen tuli miellyttävä tieto. Vaasan Rannikkopatteristo pysyy paikallaan. Sitä ei lakkaute, vaan se saa jatkaa Vaasan kaupungin kunniakkaita sotilasperinteitä.

Teksti ja kuvat Matti Hirvonen

Potero avattiin

Prikaatin Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen (vas.) kiitti kirjalahjasta Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiön hallituksen puheenjohtajaa, professori Veijo Saloheimoa.

35 VUOTTA

POHJOIS-KARJALAN

PRIKAATIN KILTA

Montakohan kertaa JR 9:n veteraanit saivatkaan sota-aikana kyyristyä poteroihinsa ja nukkua yönsä korsussa tai teltoissa. Eipä varmasti kukaan heitä silloin laskenut. Nyt ovat JR 9:n Killan veteraanit Joensuuissa saaneet viimeisen "Poteronsa", jossa ei kenenkään tarvitse kyyristellä. Tämä kokouspaikka sijaitsee Kauppakulman kellaritiloissa ja on samalla Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kokoontumistila. Avajaistilaisuus pidettiin tiistaina 5.10.1993.

Prikaatin killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen kertoi ajatuksen oman kokoontumistilan hankkimisesta syntyneen UudJP:n tiloista. Tämän tilan saanti varmistui myöhemmin Karjalaisen Kulttuurin Edistämissääti-

ön myötävaikutuksella, sillä säätiö omistaa tilat. Suurin osa huonekaluista on saatu lahjoituksena ja aikaa myöten kalustusta täydennetään.

KKES:n puheenjohtaja, professori Veijo Saloheimo ojensi Poteron kirjastoon vasta julkaistun RjP 1:n kuvitetun sotapäiväkirjan 1941-44.

Mielenkiintoisen esitelmän Juho Kusti Paasikiven päiväkirjasta sotavuosilta 1941-44 piti rehtori Erkki Kaikkonen. Hän sanoi silloin jo 75-vuotiaan Paasikiven yrittäneen kaikin keinoin edistää Moskovassa rauhaan tähtääviä toimenpiteitä. Paasikivi käsitti, että jatkosodassa Suomi oli hyökkääjänä. Hän oli toisinajatteleva oppositiomies.

Paasikivellä oli lopulta hyvät yhteydet silloiseen sodanjohtoon ja hän tarkasteli kriittisesti julkaistuja uutisia ja pääsi sodan aikana käymään myös ulkomailla. Paasikivi oli myös rauhanneuvottelijana ja Mannerheim alkoi vähitellen myöntyä rauhanteekoon 1944.

Noin 600-sivuinen päiväkirja on tutustumisen arvoinen. Vasta nyt muuttuneessa tilanteessa Venäjän ja Suomen välillä on ajankohta julkistamiseen sopiva, Kaikkonen toteaa.

JR 9:n Killan puheenjohtaja Viljo Nyman kiitti KKE:ä ja muisteli rykmentin Sy-

värin ylitystä 5.9.1941. Tilaisuuden musiikkipuolesta vastasi veteraani Eino Neuvonen hanureineen.

Jorma Mikkonen kiitti kaikkia osallistujia ja tilaisuus päätettiin Sillanpään marssilauluun.

Mielenkiintoisen esitelmän piti avajaistilaisuudessa rehtori Erkki Kaikkonen Juho Kusti Paasikiven päiväkirjoista vuosilta 1941-44.

Kuvat Matti Mäkijärvi

TATTOO

- se oli mahtava iltasoitto

Tattoo -sana tarkoittaa tavallisessa kielenkäytössä tatuoimista. Tässä yhteydessä se tarkoittaa kuitenkin iltasoittoa, jolla sotilaat on kutsuttu kasarmille varuskuntakaupungeissa. Tattoo on lähtöisin Englannista.

Iltasoittona se tunnetaan myös Pohjois-Karjalan Prikaatissa iltahartausten yhteydessä, samoin kesäiltahartausten liittyvänä tapahtumana.

Hamina on tähän saakka ollut se varuskuntakaupunki, jossa on kuultu tätä kansainvälisesti suurta suosiota saavuttanutta "tattoota" suuremmissa muodossa. Nyt kuitenkin Tattoo-93 oli Puolustusvoimien 75-vuotisjuhlavuonna täysin uudenlainen ja ennenkokematon jäähallitapahtuma kuudella eri paikkakunnalla Suomessa, mm. Joensuun jäähallissa, jossa siitä sai nauttia lähes 5000 pohjoiskarjalaista sotilasmusiikin ystävä 22.9.1993.

- Tapahtuma oli samalla sotilasmusiikin show ja juhlakiertue, jossa pääjärjestäjänä oli Pääesikunnan tiedotusosasto. Paikallisista järjestelyistä vastasi Pohjois-Karjalan sotilasläänin esikunta vastuuhenkilöinä majuri Reino Laakkonen, musiikkikapteeni Raimo Maaranen ja luutnantti Heikki Rosenius.

- Ohjelma sisälsi vasinaista marssimusiikkia, kuviomarsseja, rumpuesityksen, soolonumeroita, mm. Kimalaisen lennon Jukka Myllyksen baritonilla. Kuultiin ja nähtiin Suomen lippuun sekä historiaan liittyviä tapahtumia ja paljon muuta musiikkia, joka osoittaa nykyisen sotilasmusiikin monipuolisuuden ja taidon. Ja olivathan ne tanssityötkin mukana sulostuttamassa esitystä. Kuultiin myös katkelma Väinö Linnan Tuntemattomasta sotilaasta sekä Joensuun seudun yhdistettyjen kuorojen esitykset.

- Pääosaa esittivät kuitenkin Karjalan Sotilassoittokunta Kontiorannasta, Kaartin Soittokunta Helsingistä, Puolustusvoimien Varusmiessoittokunta haminasta, Savon Soittokunta Mikkelistä, Ilmavoimien Soittokunta Tikkakoskelta, pohjan Sotilassoittokunta Oulusta ja Turun Laivaston Soittokunnan viihdeorkesteri Turusta.

KASSULTA KERROTTUA

Varusmiestoimikunta toimii

Taloudellinen ahdinko, yksinäisyys, jne. ovat ongelmia, jotka ovat monille arkipäivää ja joita ei pääse pakoon varusmiespalveluksessaan. VMTK:n yksi tärkeimmistä tehtävistä onkin juuri taistelu "unohdetun" sotilaan puolesta. Yhteistoimin sosiaalikuraattorin, varusmiespapin ja lääkintähenkilöstön kanssa varusmiestoimikunta tuo esimiesten tietoon sellaisia asioita, joita asianomaiset eivät syystä tai toisesta uskalla tai osaa itse esittää.

Palvelukseen astuminen on melkoinen elämän muutos monille tuleville sotureille. Uusiin oloihin sopeutumista helpottamaan lähetettiin marraskuussa palveluksensa aloittaville KORPISOTURIN OP-PAAT. Opas sisältää runsaasti tietoa palvelukseen astumisesta, palveluksesta ja muista varusmiehelle tärkeistä asioista, kuten lomista. Myös neljällä eri paikkakunnalla järjestettävillä varusmiesinfotilaisuuksilla pyritään pyyhkimään mahdolliset "kauhukuvat" pois ja saada tulevat varusmiehet ymmärtämään mitä tuleva palvelusaika tarjoaa heille ja edellyttää heiltä jokaiselta.

Näkyvämpi osa varusmiestoimikuntatyöstä on kattavien lomakuljetusten ja vapaa-ajan harrastusmahdollisuuksien järjestäminen ja kehittäminen.

Kuluneen kesän ja syksyn aikana VMTK on järjestänyt Prikaatin yksiköiden väliset sähly- ja jalkapalloturnaukset, jotka molemmat voitti sissikomppania. Jalkapallossa pelattiin myös erittäin tasokas ystävyysottelu Karjalan Lennostoa vastaan. Kuopiosta oli tuomisena 1-2 tappio erittäin hyvästä peliesityksestä huolimatta. Kilpailulajeina on ollut lisäksi hieman leikkimielisemmät lajit, kuten telamiinaviesti ja köydenveto.

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Karjalan Lennoston ottelu oli todella hyvätasoinen.

Elokuussa järjestettiin yhdessä Sotilaskotiyhdistyksen kanssa varusmiestanssiaiset. Tanssiaisissa oli tarjolla hyvää musiikkia ja tietenkin tanssia. Osallistuminen oli varusmiesten taholta runsasta, mutta neitosten vähäinen määrä hieman latisti tunnelmaa. Hauskaa kuitenkin oli!

Loppuvuoden aikana varusmiestoimikunta kantaa osaltaan huolta ympäristöstä järjestämällä talkoot hyvän elin- ja koulutusympäristön puolesta.

Me VMTK:ssa toimivat pyrimme edelleen jatkamaan ja kehittämään varusmiestoimikunnan tärkeitä työtä varusmiesten hyvinvoinnin ylläpitämiseksi.

VMTK:n puheenjohtaja Kimmo Räsänen

VARUSMIESINFOT

= KÖYHÄN MIEHEN SAINT TATTOO -TILAISUUS

Varusmiespalvelus ja sen alkaminen tulee jokaisen saapumiserän joillekin miehille lähes täydellisenä yllätyksenä päätellen siitä, kuinka eräillä miehillä esimerkiksi opiskelu-, työ-, raha- ja ihmissuhdeasiat ovat täysin rimpallaan palvelukseen tultaessa. Näinhän ei välttämättä tarvitsisi olla, kutsunnat miehillä ovat hyvissä ajoin etukäteen. Intin käyneiltä kavereilta ja suvun muilta miehiltä olisi mahdollista saada tietoa palvelukseen valmistautumisesta ja palveluksessa olosta. Kuitenkin, olemassa olevista tietolähteistä huolimatta, tuntuu siltä, että tosiasiatietoa palveluksen sisällöstä ja esimerkiksi varusmiehille tarkoitetuista sosiaalis-taloudellisista etuuksista on huonosti tarjolla. Näitä tosiasioita silmällä pitäen on Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiestoimikunta järjestänyt koko 90-luvun ajan tuleville varusmiehille suunnattuja informaatiotilaisuuksia, joiden järjestämisessä allekirjoittanutkin on saanut olla mukana. Tilaisuuksia on pidetty 4-5 paikkakunnalla, tänä vuonna tilaisuuksia on järjestetty Joensuussa, Kuopiossa, Varkaudessa ja Nurmeksessa. Tilaisuuksia voisi luonnehtia sotilaallisen asiallisiksi ja tietoa antaviksi sotilaan elämään kuuluvaa huumoria silti unohtamatta. Varusmiestoimikunnan jäsenten ja sosiaalikuraattorin lisäksi tilaisuuksiin ovat osallistuneet mm. varusmiespappi sekä paikkakunnan reservin aliupseeri- tai upseerikillan edustajat. Tilaisuudet on järjestetty usein pankkien auditorioissa, siten eri rahalaitosten edustajat ovat olleet mukana kertomassa varusmiespalveluajakaisten raha- ja laina-asioiden hoidosta. Sotilaskotisisaret ovat tarjoilleet munkkikahvit ja kertoneet omasta toiminnastaan. Myös

eräät ex-kantahenkilökuntaan kuuluneet ovat tuoneet terveisensä tuleville maamme puolustajille. Pidettyjen tilaisuuksien suosio on ollut kohtuullinen ja havaintojeni mukaan mielenkiinto on nousujohteinen. Eri tilaisuuksiin tulee n. 20% kaikista niistä III luokan nostomiehistä, joille kutsu tilaisuuteen on lähetetty. Osa heistä tuo myös senhetkisen tyttöstävänsä mukanaan. Parissa tapauksessa ovat myös varusmiehen vanhemmat tulleet tilaisuutta kuulemaan. Illan aikana tietoa jaetaan asioista, joista tiedonsaanti muuta kautta näyttää osoittautuneen sangen hankalaksi. Tietoa annetaan varuskuntaan saapumisesta, ensimmäisten tuntien ja päivien ohjelmasta, lomista ja lomakuljetuksista, harrastusmahdollisuuksista, tukanleikkuusta ym. huomion arvoisista asioista. Sosiaalikuraattori kertoo sotilasavustuksen ja asumistuen hakemisesta ja myöntämisperusteista, toimeen-

tulotuesta sekä palvelusajan mahdollisesti mukanaan tuomista koukeroista ihmishuuhdekyseksymyksissä. Pankin edustaja tuo esille muita taloudellisen tuen mahdollisuuksia yhteiskunnallisten etuuksien rinnalle ja antaa muutenkin yleishyödyllistä tietoa viisaasta raha-asioiden hoidosta. Killan edustaja kertoo tavoista toimia maanpuolustustyössä myös palvelusajan jälkeen. Videesitys alokkaan ensimmäisestä päivästä ja Prikaatin antamasta koulutuksesta on näytillä. Edellä mainitun kaltaiselle tilaisuudelle näyttää löytyvän nk. sosiaalinen tilaus. Varusmiesinfot herättävät maakunnassa ilmeistä mielenkiintoa, ja jos ottaa huomioon sen, että tilaisuuksien anti leviää puskaradion kautta todennäköisesti huomattavasti laajemmallekin kuin vain tilaisuuteen saapuneiden keskuuteen, kannattaa hyvin juurtumaan lähtenyt perinnettä jatkaa. Sangen monet tulevat varusmiehet jäävät keskustelemaan tilaisuuden jälkeen asioista, jotka muuten jäisivät todennäköisesti epäselviksi palvelukseen alkamiseen saakka. Omasta näkökulmastani arvioiden joillekin varusmiehille on voinut koitua jopa taloudellista hyötyä, kun jotain heille kuuluvaa etuutta on älytty hakea hyvissä ajoin ennen palveluksen alkua. Ainakin etuuden hakeminen on ollut helpompaa kuin se olisi ollut varuskunnasta käsin. Tärkeintä tällaisissa tilaisuuksissa on kuitenkin se, että ne tarjoavat konkreetin ja korrektein kädenojennuksen nuorille miehille jo ennen heitä suunnattomasti askarruttavan palveluksen aloittamista. Tilaisuudet antavat viestin siitä, kuinka Puolustusvoimat haluaa antaa asiantietoa Suuresta tuntemattomasta jo ennen sen ajankohtaistumista. Tällaiselle hyödylliselle PR-työlle on aina käyttöä.

Sosiaalikuraattori Antti Kesseli

SOTKUN SUUNNASTA

Vihreät sisaret

OSALLISTUVAT VAPAAEHTOISEEN MAANPUOLUSTUSKOULUTUKSEEN

Pohjois-Karjalassa käynnistynyt vapaaehtoinen maanpuolustus-koulutus on saanut oppilaiskseen myös suuren joukon vihreitä sisaria. Onhan täällä järjestetty jo neljä turvakurssia ja yksi valmiuskurssi. Lisäksi Sotilaskotiliitto piti valmiusleirin Lohtajalla jäsenilleen heinäkuussa. Kontiolahden sotilaskoyhdistyksen sisarista kahdeksan on suorittanut kansalaisen turvakurssin ja kaksitoista valmiuskurssin, näistä kymmenen leirikurssin Lohtajalla. Kurssikokemukset ovat olleet poikkeuksetta positiivisia. Kurssilaiset ovat saaneet kiitosta aktiivisuudestaan ja oppimishalukkuudestaan. He ovat omasta puolestaan jakaneet rakentavaa kritiikkiä ja kiihtoksia kouluttajilleen. Sisaret ovat saaneet

tietoa turvallisuuspolitiikasta, väestönsuojelusta, evakuoinnista, joukonmuonituksesta ja perheen kriisihoidosta. Käytännön taitoja on harjoiteltu hätäensiavussa, suunnistuksessa, palontorjunnassa, viestintälaitteiden hallinnassa, itsepuolustuksessa ja LSK-työssä. Yksi aiheista oli henkiinjääminen ääriolosuhteissa. Tämä Joensuun valmiuskurssilla puolikurssijuhlan jälkeisenä aamuna! Lisäkoulutuksen tarve on herännyt opin saamisen myötä. Lisäkursseja onkin jo suunnitelmassa. Jokainen kurssinkäynyt sotilaskotisar kantaa kolmiomaista kurssimerkkiään ylpeänä vihreässä asussaan.

Satu-Marja Pulkkinen

Kaminan tyhjennyskin kuului Lohtajan valmiusleirin ohjelmaan. Virve Mikkonen vauhdissa.

Pohjois-Karjalan ensimmäisessä naisille luvallisessa rynnäkköiväerikoulutuksessa antoi tyylinäytteen myös Satu-Marja Pulkkinen.

Virve Mikkonen tarjoili uusille alokaille kahvia ja Wolves-joukkueen cheerleaderit tarjosivat silmänruokaa.

Alokasjuhlia...

Kuutamogaala

- Missäs ne tytöt viipyy?

Jokipadan nuoret
samban rytmeissä.

Täydenkuun aikaan Kontiorannassa järjestettiin Elo-Gaala varusmiehille ja heidän ystävilleen. Illanviettoon kutsuttiin myös Kontiorannan henkilökuntaa ja vihreitä sisaria kaikista lähiyhdistyksistä. Koko maanpuolustusmyönteinen väki oli tervetullut.

Hornet Ten, varusmiesten "rokkibändi" vietti viimeisiä iltojaan varuskunnassa. Yhdessä maanmainion Karjalan Sotilassoittokunnan kanssa he musisoivat koko illan. Alussa soitettiin sisällä sotilaskodissa. Illan

tummettua alkoi ulkokonsertti täydenkuun loisteessa. Tanssilava oli pystytetty puiden siimekseen tanssinhaluisille. Lavalla esiintyi Jokipadan nuoria pareja latinalaisrytmien pyörteissä. Nuotiot syttyivät Höytiäisen rannalla. Makkarakojussa ja sotilaskotiautossa oli vilskettä. Solisti Sanna Ajakainen villitsi yleisönsä raikuviin tapuksiin ja kaikuviin kannustushuutoihin. Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen lähtölaukaus tulevalle 60-vuotisjuhlavuodelle oli annettu.

Satu-Marja Pulkkinen, kuvat Anja Ekberg

Vas. Kontiorannan sotilaskodin hoitaja (v. 1965-70) Aili Uimonen vietti 90 vuotispäiviä 27.9. Onnittelemassa Terttu Koponen, kodin hoitaja v. 1971-91.

Alla Irja Jääskeläinen kiittää Heikki Holkeria antoisasta sisarillasta.

Oik. Nurmeksien sotilaskotiyhdistys lahjoitti tikkataulun Yöttäjän leirisotilaskodille.

Synttäreitä...

Sisariltoja...

Lahjoituksia...

SPORTTISETTI

PRIKAATIN URHEILUVUOSI 1993 PÄHKINÄNKUORESSA

Pohjois-Karjalan Prikaati menestyi erinomaisesti vuoden 1993 sotilaskilpailuissa. Menestymisen edellytykset olivat hyvät urheilijat, hyvät valmentajat ja Prikaatin komendantin tuki edustusurheilijoille. Valmennusryhmien valmentajina ja johtajina toimivat ampujilla vääpeli Pasi Koivunen, hiihtäjillä ylivääpeli Jukka Päivinen ja suunnistajilla kapteeni Risto Vairinen. Mahtavaan menestykseen auttoi edellä lueteltujen tekijöiden lisäksi prikaatin edustusjoukkueissa vallinnut hyvä henki, sillä jokainen joukkueen jäsen teki parhaansa oman ja joukkuekaverinsa menestymisen hyväksi.

TULOKSIA I ITÄISEN MAANPUOLUSTUS- ALUEEN MESTARUUSKILPAILUT

Oltermannin hiihto
3. Pohjois-Karjalan Prikaati

HIHTOMESTARUUSKILPAILUT

Ampumahiihto, varusmiehet
1. opp Simo Honkanen PKarPr
Maastohiihto, varusmiehet
1. jääk Jukka Hyttinen PKarPr
2. jääk Hannu Koivusalo PKarPr
3. opp Markus Happonen PKarPr
Viestihiihto 3x10 km, varusmiehet
1. Pohjois-Karjalan Prikaati
opp Markus Happonen
jääk Jukka Hyttinen
jääk Hannu Koivusalo

Partiohiihto

3. Pohjois-Karjalan Prikaati
kapt Risto Vairinen
yliv Jukka Päivinen
opp Jarmo Heiskanen
jääk Jyrki Parviainen
Hiihdon yleismestaruus
1. Pohjois-Karjalan Prikaati

SOTILAS 3-OTTELU

Varusmiehet
2. alok Marko Nyssönen PKarPr
Viestikilpailu
1. Pohjois-Karjalan Prikaati
alok Mika Miettinen
alok Antti Rahunen
alok Toni Hanski

AMPUMAMESTARUUSKILPAILUT

Rynnäkkökivääri 6+6+6 ls, varusmiehet
1. alik Tommi Kumpulainen PKarPr
3. alik Tarmo Kinnunen PKarPr
4. alik Esa Mustonen PKarPr
Rynnäkkökivääri 3x5 ls, varusmiehet
1. alik Tommi Kumpulainen PKarPr
4. jääk Jarmo Lyytinen PKarPr
Varusmiesammuntojen yleismestaruus
1. Pohjois-Karjalan Prikaati
Parhaat ampujat
- varusmiehet, alik Tommi Kumpulainen
- henkilökunta, ylil Petri Myller
Joukko-osastojen yleismestaruus
1. Pohjois-Karjalan Prikaati

PARTIOSUUNNISTUSKILPAILUT

A-sarja 1. Pohjois-Karjalan Prikaati

Pohjois-Karjalan varusmiesampujat voittivat Puolustusvoimien arvostetuimman kiertopalkinnon, Parolan Kilven, Kontiorantaan yhdeksän vuoden tauon jälkeen. Kuvassa vasemmalta ylhäältä alikersantti Tarmo Kinnunen, jääkäri Jarmo Lyytinen, alikersantti Esa Mustonen (vas ala) ja alikersantti Tommi Kumpulainen.

Kenraaliluutnantti Heikki Koskela luovutti arvokkaan Kolmosen Pytyn 12 elokuuta Pohjois-Karjalan Prikaatille. Pytyn vastaanotti kapteeni Risto Vairinen.

AMPUMAMESTARUUSKILPAILUT

RK 6+6+6 ls, varusmiehet

1. jääk Lyytinen Jarmo PKarPr

Rk 6+6+6 ls, joukkuetulokset

1. Pohjois-Karjalan Prikaati

- jääk Jarmo Lyytinen

- alik Tommi Kumpulainen

- alik Tarmo Kinnunen

RK 3x5 ls

2. alik Tarmo Kinnunen PKarPr

6. jääk Jarmo Lyytinen PKarPr

RK 3x5 ls, joukkuetulokset

2. Pohjois-Karjalan Prikaati

- alik Tarmo Kinnunen

- jääk Jarmo Lyytinen

- alik Esa Mustonen

Parolankilpi

(RK 6+6+6 ls ja RK 3x5 ls, varusmiehet)

1. Pohjois-Karjalan Prikaati

- jääk Jarmo Lyytinen

- alik Tommi Kumpulainen

- alik Tarmo Kinnunen

- alik Esa Mustonen

Kilpailujen paras varusmiesampuja

jääk Jarmo Lyytinen PKarPr

Kivääripika 3x20 ls 300 m,

henkilökuntajoukkuetulokset

1. Pohjois-Karjalan Prikaati

- ylii Petri Myller

- yliv Ari Eskelinen

Yleismestaruus

3. Pohjois-Karjalan Prikaati

KIERTOPALKINTOJA

“Kolmosen pytty”

- Oltermannin viesti, ammunnan yleismestaruus ja partio suunnistus

1. Pohjois-Karjalan Prikaati “Partioilves”

- talvipartio ja kesäpartio

1. Pohjois-Karjalan Prikaati

SOTILAIDEN SUOMENMESTARUUSKILPAILUT

HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT

Maastohiihto, varusmiehet

2. alik Markus Happonen PKarPr

Viestihiihto 3x10 km, varusmiehet

1. Pohjois-Karjalan Prikaati

- alik Markus Happonen

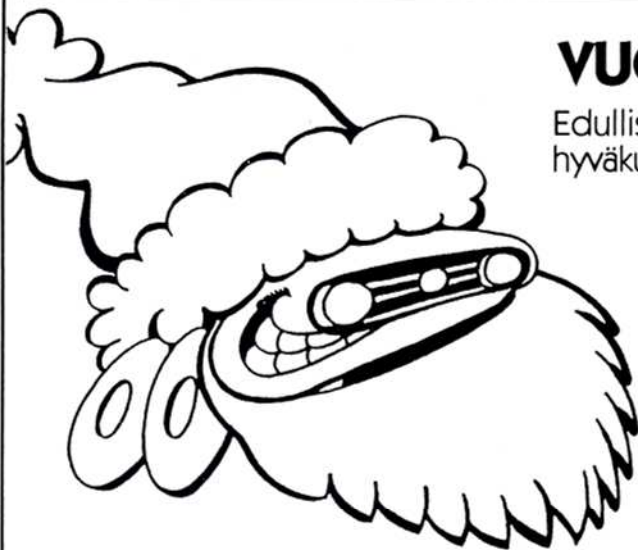
- jääk Hannu Koivusalo

- jääk Antti Mäkinen

Yleismestaruus

2. Pohjois-Karjalan Prikaati

JOULUTARJOUS!

VUOKRAA JOULUMATKALLE!

Edullisten pakettihintojemme avulla saat allesi auton hyväkuntoisena ja uuden veroisena. Missä päin Suomea tahansa, sillä Europcar Interrent verkosto on maamme laajin. Ja vuokrauksesta maksat ainoastaan todellisen käyttösi mukaiset kustannukset.

**Koko paketti
nyt vain:**

alk. 395,-

Tarjous voimassa 23.12.-27.12.-93 sis. 350 km

Europcar

Autonvuokraus

**inter
rent**

**OY JOENSUUN
AUTOKALUSTO**

JOENSUU p. 973-21281

KUOPIO p. 971-342200

**MONET ASIAT VAATIVAT NOPEUTTA,
HELLYYTTÄ JA HUOLENPITOA.**

**Kuljetusten nopea ja hellävarainen
huolehtija Transpoint**

on Suomen laajin kuljetusjärjestelmä,
joka toimittaa lähetyksenne perille
entistäkin nopeammin, huolellisemmin
ja ympäristöystävällisemmin.

**TRANSPOINT
TRANSPOINT.**

VARMASTI PERILLE

JOENSUU
Transpoint-myynti, puh. (973) 126 008

JOENSUUN ENERGIALAITOS

PL 213

80101 JOENSUU

Käyntiosoite Muuntamontie 6

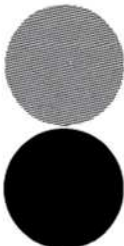
PALVELUPISTE

Suvantokatu 8

**ENERGIASTA ENEMMÄN
YMPÄRISTÖÄ SÄÄSTÄEN**

**PAINOTALO
KARJALAN VÄREISSÄ!**

puna musta

Kosti Aaltosen tie 9, 80140 Joensuu, puh (973) 1556

AUK

K U R S S I 8

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Koulun johtajan sijainen
Kapteeni R. Vairinen

Koulun johtaja
Kapteeni M. Kejonen

Koulun vääpeli
Yliluutnantti O. Kurtti

Yliluutnantti
J. Karhiaho
Krh-linja

Lutnatti
R. Kontkanen
Sissilinja

Yliluutnantti
V. Happonen
Kiväärilinja

Ylivääpeli
P. Kettunen
Pst-linja

Yliluutnantti
K. Paldanius
Krh-linja

Ylivääpeli
M. Leinonen
Sissilinja

Lutnantti
K. Kinnunen
Kiväärilinja

Yliluutnantti
J. Tuuri
Pst-linja

APUKOULUTTAJAT:

Kiväärilinjalla kokelas Lehtiniemi sekä kersantit Kainulainen ja Mikkonen.

Krh-linjalla kokelas Räsänen sekä kersantti Kekki.

Pst-linjalla kokelas Tirkkonen sekä kersantti Palviainen.

Sissilinjalla kokelas Sievänen sekä kersantti Väisänen.

Toimistossa häärivät kersantti Kareinen sekä jääkäri Salo.

Ylivääpeli
T. Nygren
Kiväärilinja

KOULUN JOHTAJAN TERVEHDYS

Hyvät kurssi 8 oppilaat. Vaikka kurssinne alkoi perjantaina 13. elokuuta, ei se ole ollut mitenkään huono-onninen.

Ensimmäinen merkittävä tapahtuma oli ELO 93 harjoitus, joka pidettiin Soisalon saarella. Harjoitus oli kaikin puolin rankka ja osoititte jo silloin halunne selviytyä hyvin palveluksen aiheuttamista vaikeuksista. Harjoitus meni teidän osalta erinomaisesti.

Syyskuun aikana annoitte opinnäytteenne AuK I jaksolla. Eräänä merkittävimpänä piirteenä oli halu päästä jatkoopintoihin Haminaan ja erikoisaliupseerikursseille. Se ilmeni innokkaana opiskeluna ja osallistumisena harjoituksiin. Toisin sanoen teidän motivaationne on ollut erinomainen. Uskon, ettei ongelmia synny myöskään II jakson aikana.

Kurssinne päättyy ampumaleirin jälkeen 30.11. Tulette jokainen saamaan koulutettavaksenne noin kuukauden verran palveluksessa olleita koulutettavia. Haluan tässä yhteydessä muistuttaa teitä oikeasta alaisten käsittelystä. Älkää eristäytykö omasta ryhmästänne tai joukkueestanne, vaan eläkää ja olkaa joukossa mukana. Olkaa hyvänä ja kannustavana esimerkkinä alaisillenne. Keskustelkaa, ja kuunnelkaa miestenne huolia ja murheita.

Edessänne on haastava ja mielenkiintoinen kausi omissa perusyksiköissänne ryhmän- ja joukkueenjohtajan tehtävissä.

Haluan lopuksi kiittää oppilaskuntaa ja oppilaita hyvästä palveluksesta AuK:ssa, sekä kouluttajia ja apukouluttajia tinkimättömästi koulutuksesta kurssin 8 parissa.

**Koulun johtaja
Kapteeni M Kejonen**

OPPILASKUNNAN KURAATTORIN TERVEHDYS

AuK:n kurssi 8 alkaessa kouluttajilla oli jo tiedossa lomautuksia ja työajan lyhennyksiä. Oppilaina jouduitte suorittamaan poikkeuksellisen paljon itseopiskelua. Koulutustason laskuna itseopiskelu ei ainakaan näkynyt. Toivottavasti vastuu omasta kehittämisestä johtajaksi kasvatti teistä aktiivisia ja kehittämishaluisia johtajia perusyksiköihin.

Ainakin AuK I:llä oppilaskunnan hallituksen omatoimisuus ja vastuunkantaminen omasta tehtävästä oli mallikelpoista. Tätä kirjoitettaessa välinehankinnat olivat vielä kesken, mutta AuK II:lla varmasti pääsitte niistä nauttimaan. Samaiselle hallitukselle tuli lisätyötä tämän julkaisun suunnittelusta ja materiaalin luomisesta. Jo etukäteen onnittelut hyvästä työstä koko hallitukselle.

**Oppilaskunnan kuraattori
Yli luutnantti Jukka Tuuri**

OPPILASKUNNAN PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

“AUK:ssa herätys!” x 63. Lenkille satoi tai paisoi, lämpötilallakaan ei niin väliä. Rajat murtuvat, naapurit tappavat toisiaan, veli venäläinenkin koittaa kohottaa valmiutamme. Vaatii todellakin mielikuvitusta, että tavallinen oppilas pystyy tajuamaan ulkopuolisen maailman ja varusmiehen arjen kuulumisen samalle planeetalle, varsinkin kun yläkerran TV:n antenni on jontenkin hävinnyt, eikä Arvi Lind pääse lähentämään kahta pahaa: maailmaa ja paloukkaan joukkoja.

Kurssi 8 on päässyt kunniallisesti puolitiehensä. Ankara taistelu RUK:n paikoista on hiljentynyt. Lähes kaikki nuoret sotilaat ovat oivaltaneet sotilaskoulutuksen merkityksen siviiliuraakin ajatellen. Näinä suurtyöttömyyden aikoina ei mikään lisäkoulutus ole hukkaan heitettyä aikaa. Leimaa-antavaa tälle kurssille on ollut kanta-henkilökunnan vähentynyt läsnäolo. Valtion laman ja säästövaatimukset huomauttavat kouluttajat kukkarossa sekä kersantit ja kokelaat lisääntyneenä työmääränä. Koulutus on kuitenkin ollut asiallista ja tavoitteet ainakin kokeiden valossa on saavutettu.

Uudet naamat ovat tulleet tutuiksi ja persoonallisuudet esille. Ikimuistoisia sanontoja on veistelty hauskojakin hetkiä koettu, leireillä likaan totuttu ja jotain siinä sivussa opittu. Hyvä pohja on siis ryhmeyrille rakennettu. Mutta voi, voi tulevat alaisemme.

**Oppilaskunnan puheenjohtaja
Oppilas Pauli Haatainen**

KIVÄÄRILINJAN I JOUKKUE

Saapumiserän II/93 aliupseerikurssi alkoi sekavissa merkeissä. Oppilaat saivat todellisen tulikasteensa jo toisella viikolla, jolloin he metsästäivät välistä jopa täysin näkymättömäksi osoittautunutta vihollista IMPA:n sotaharjoituksissa. Linjan oppilaat oli koottu eri perusyksiköistä, minkä johdosta oppilaiden sotilaalliset taidot olivat hyvin eritasoisia. PKarPr:n miehet loistivat alusta alkaen sulkeisissa, kun taas KarLsto:sta tulleet oppilaat osoittivat todelliset kykynsä vasta Lautasuon kuumalla taistelukentällä. AuK I:n loppupuolella yhteistyö kuitenkin joukkueen sisällä ja alituisesti vaihtuneiden kouluttajien kanssa sujui mallikkaasti. I Joukkueen henki oli koko kurssin ajan hyvä ja toverillinen, koska ritsalla ei voi olla muita kavereita kuin toinen, polvensa kovaksi kuluttanut ritsa.

3. Rivi:									
Immonen MP -73 Leppävirta	Hanski TM -73 Kuopio	Koponen JM -73 Kuopio	Hietanen MJ -73 Joensuu	Jauhiainen JP -74 Kuopio	Karvinen JJP -73 Heinävesi	Klemetti HS -73 Kuopio	Eskelinen JTJ -74 Kuopio	Aromaa AO -73 Kuopio	Koistinen TT -73 Nilsä
2. Rivi:									
Kettunen MJ -73 Joensuu	Gerlander MP -70 Joensuu	Kukkonen VS -74 Joensuu	Jäntti JM -74 Kuopio	Kokko MJ -73 Kuopio	Hämäläinen JM -74 Joensuu	Immonen PJ -73 Varkaus	Kahila PJ -73 Joensuu	Antikainen SO -70 Kuopio	
1. Rivi:									
Kiiskinen JP -70 Outokumpu	Kokkonen JK -73 Siilinjärvi	Komulainen JP -74 Sonkajärvi	Hautamäki JTT -74 Lieksa	Hyvärinen MJ -73 Joensuu	Karhu AT -73 Tohmajärvi	Hassinen MT -73 Suonenjoki	Kokkonen K-M -73 Kangaslampi		

KIVÄÄRILINJAN II JOUKKUE

Tämä nykyaikaisen jalkaväen ehdoton eliittijoukko koottiin monista eri yksiköistä ja varuskunnista. Tästä huolimatta yhteensulautuminen ja joukkuehengen muodostuminen alkoivat jo ensimmäisissä sulkeisissa ja taisteluharjoituksissa. Kouluttajiemme määrätietoinen rynnäkköryhmänjohtajakoulutus sai hien pintaan ja polvet mustelmille kerran jos toisenkin, niin jälkiaukkilaisilta kuin JK:n, EK:n, KuljK:n ja lennostonkin miehiltä.

Puolikurssin aikaan joukkueemme miehiä sijoittui osittain jopa kurssin kirkkaimpaan kärkeen. II Joukkue erottui maastossa käytännön asiat osaavana joukkona. Särmyyttä löytyi tarvittaessa.

3. Rivi:

Pursiainen JP -73 Kuopio	Lyttinen ME -74 Tukholma	Liimatainen JMK -73 Vesanto	Puhakka JS -73 Pyhäselkä	Nyysönen MJ -72 Varkaus	Vainikainen MP -73 Kuopio	Pikkarainen JA -73 Honkalampi	Miettinen MP -73 Siilinjärvi	Miettinen JI -69 Polvijärvi	Reijonen HS -73 Kontiolahti
-----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	-----------------------------	----------------------------	------------------------------	----------------------------------	---------------------------------	--------------------------------	--------------------------------

2. Rivi:

Silvennoinen TP 73 Joensuu	Savinainen VT -73 Juankoski	Piipponen MJK -73 Tuupovaara	Volotinen PJ -74 Joensuu	Oksava AK -75 Joensuu	Lahtinen J-P -74 Ylämylly	Sinkkonen SP -70 Joensuu	Lipponen PO -73 Kuopio	Rahunen AT -73 Kuopio
-------------------------------	--------------------------------	---------------------------------	-----------------------------	--------------------------	------------------------------	-----------------------------	---------------------------	--------------------------

1. Rivi:

Palviainen MK -74 Joensuu	Rautio AK -68 Joensuu	Pikkarainen JO -74 Varkaus	Sallinen MS -73 Joensuu	Väätäinen KE -73 Iisalmi	Mikkonen EJT -73 Varkaus	Martinsen KP -73 Suonenjoki	Roima JK -73 Kuopio
------------------------------	--------------------------	-------------------------------	----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	------------------------

KRAMAATINHEITINLINJA

II/93 KRH-linjan "viriilit" nuoret miehet olivat jo AuK:n tullessaan valioporukkaa. Näin oli pakko olla, sillä tänä vuonna pyrkiminen AuK:n oli kovaa - ja vain PARHAAT selvisivät siitä?

Kykyjämme koeteltiin paitsi leireillä niin myös laskijan tasopahvien äärellä. Heitinmiehen ammatin saloihin meidät vihittiin paitsi lukuisilla teoriatunneilla niin myös käytännön harjoituksissa, joiden myötä kaivoimme Paloaukean kuuluisan hiekkakentän kirjaimellisesti kynnökselle. Vaikka epäsuoran tulen jumaluutta tavoiteltiinkin ahkerasti, niin täytyy myöntää että homma meni välillä kuitenkin "taikinoimiseksi" kun Heikki 3v, Jani 5v ja Pertti 4v eivät hallinneet hommiaan. Kaikesta huolimatta linjamme on kuitenkin valmis särmäämään tarvittaessa.

3. Rivi:								
Lestinen SJ -72 Lappeenranta	Nevalainen JI -73 Kuopio	Muhos JP -72 Kuopio	Mikkonen TOH -73 Kuopio	Määttänen MRA -71 Kuopio	Kolehmainen KT -73 Leppävirta	Myller JM -73 Pyhäselkä	Timonen SJ -72 Joensuu	Elo MP -73 Rautalampi
2. Rivi :								
Juntunen JE -74 Sonkajärvi	Pekkarinen TK -73 Nilsia	Jääskeläinen PLK -73 Siilinjärvi	Kuosmanen JK -73 Kuopio	Ihalainen HI -73 Lieksa	Toropainen JT -73 Uimaharju	Häyrinen JTE -73 Varkaus	Mykkänen SJ -74 Kiuruvesi	Pasanen APJ -73 Juankoski
1. Rivi:								
Laine OT -73 Joensuu	Näätänen TA -73 Joensuu	Vehviläinen JT -73 Suonenjoki	Turunen SH -74 Joensuu	Ålander KI -74 Kuopio	Perho JP -74 Kuopio	Järvelin MJ -73 Tohmajärvi	Ratilainen JP -74 Ilomantsi	

Poissa kuvasta : Kettunen TK -71 Joensuu.

PANSSARINTORJUNTALINJA

Saapumiserän II PST-miehet muodostavat tänä vuonna todella värikkään joukon. Linjalta löytyy täysiä rötviä, hikipinkoja ja kaikkea siltä väliltä.

Siteeratakseni erästä oppilaspäällikköämme joukko on pieni, mutta särmä. Jokaisen PST-miehen tiedot, taidot ja voimat yhdistäen olemme luoneet hyvän hengen jonka voimalla myös Musti on liikkunut kannokkoisessa metsässä. (Siinä jää Arttu toiseksi!)

Laman kourissa varsinaisista kouluttajista on ollut puutetta, mutta se ei ole heikentänyt otettamme panssarintorjuntaan. Panssaria läpäistään samaan malliin ja tulevat mortit olkoon valmiina - täältä me tullaan!

3. Rivi:

Hartikainen JEK -73 Leppävirta	Tuovinen AJ -73 Leppävirta	Oresmaa L -73 Ilomantsi	Airaksinen AT -73 Kuopio	Väisänen KJK -72 Outokumpu	Siekinen JM -73 Kuopio	Väisänen SM -74 Lapinlahti
-----------------------------------	-------------------------------	----------------------------	-----------------------------	-------------------------------	---------------------------	-------------------------------

2. Rivi:

Hujanen HS -71 Riistavesi	Auvinen PM -73 Siilinjärvi	Turunen VM -73 Joensuu	Kangas JT -73 Eno	Haatainen PR -73 Leppävirta	Väänänen TJ -73 Pyhäselkä
------------------------------	-------------------------------	---------------------------	----------------------	--------------------------------	------------------------------

1. Rivi:

Hyttinen SP -73 Varkaus	Hynninen NMT -73 Siilinjärvi	Härkönen MP -74 Ilomantsi	Piepponen MP -71 Joensuu	Pulkkinen HM -74 Lapinlahti
----------------------------	---------------------------------	------------------------------	-----------------------------	--------------------------------

SISSILINJA

Se linja joka metsässä jyllää. Vietimme AuK I:n rinkkaa pakaten ja purkaen, sitä välillä myös kantaen. Miinoitteemme aiheuttivat tasapuolisesti kauhua niin vihollisille, apukouluttajillemme kuin omille partioillemmekin. Poikiemme tällä välin nukkuessa kaminoiden ääressä ja "Arskan" suojatessa vitelikossa. Hurjat metsäharjoituksemme söivät säälimättä taistelijaa. Kuitenkin keppitaistelijoiden tukemana ponnistelimme kurssin ykkösiksi haalien lisää RUK-paikkoja. Koneita kaikki tyyni.

3. Rivi:	Marski -73 Rautalampi	Teittinen -74 Varkaus -74	Alen Valkeisenmäki	Jokiniemi -74 Viinijärvi	Rissanen -73 Siilinjärvi	Seppänen -72 Joensuu	Autio -73 Riistavesi		
2. Rivi:	Elo -73 Riistavesi	Oravainen -74 Kuopio	Antikainen -73 Kuopio	Pottonen -70 Joensuu	Savolainen -72 Polvijärvi	Jeskanen -73 Ilomantsi	Ikonen -71 Viinijärvi	Siltanen -74 Liperi	Onatsu -73 Rautalampi
1. Rivi:	Muona -72 Kuopio	Heikkinen -73 Savonlinna	Nousiainen -74 Pielavesi	Järvinen -74 Siilinjärvi	Virtaniemi -74 Joensuu	Rautiainen -73 Riistavesi	Timonen -73 Joensuu		

KURSSI 8:n TAPAHTUMIA

- Kurssi 8 paperilla ja tositoimissa

TULOKSIA

AuK:n suunnistuskilpailut

1. Oppilas **Koistinen TO** 41.02
2. Oppilas **Rahunen AT** 48.09
3. Oppilas **Miettinen JI** 51.17

AuK:n maastajuoksu kilpailut

1. Oppilas **Rahunen AT** 10.23
2. Oppilas **Miettinen MP** 10.31
3. Oppilas **Nyysönen MJ** 10.38

Prikaatin partiosuunnistus- mestaruuskilpailut

1. SissiK I
2. AuK I
 - Ylil. **Happonen**
 - Kers. **Palviainen**
 - Opp. **Hautamäki J**
 - Opp. **Rahunen A**
3. AuK II
 - Ylil. **Karhiaho**
 - Upskok. **Sievänen**
 - Opp. **Elo A-P**
 - Opp. **Autio J**
 - Opp. **Miettinen J**

Priimukset

AuK I
Opp. **Reijonen HS**, Kiväärilinja
KRH-Linja
Ihalainen HI
PST-Linja
Kangas JT
Sissilinja
Antikainen EJ

Linjojen keskiarvot:

1. Kiväärilinja 194,5 pist.
2. Pst-linja 197,4
3. Krh-linja 197,8
4. Sissilinja 200,1

ENG

ILOMANTSI

JOENSUU

JUUKA

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138265